

GENÇLİK VE SPOR

HIZ, SPOR VE REKABET
EKSENİNDE 70 YILIYLA

FORMULA 1

İSMAİL GÖKÇEK:
SPORCU BURSU

İLK KADIN RALLİCİMİZ
SAMIYE C. MORKAYA

EN ÇOK PARALİMPİK MİLLİ OLAN KADIN SPORCUMUZ
NESLİHAN KAVAS

SORUNLU DEĞİL SORUMLU BİR NESİL İÇİN
GÖNÜLLÜLÜK

HAYALLERE DALIŞ:
EMRE SAKÇI

3 ARALIK DÜNYA
ENGELLİLER GÜNÜ
ENGEL OLMA
FARKINDA OL

KASIM-ARALIK
2020 | SAYI: 6

GENÇLİK ve SPOR DERGİSİ

İMTİYAZ SAHİBİ

T.C. GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI

YAYIN KURULU

Dr. M. Ata ÖZTÜRK

Ertan GÖV

F. Özlem ÖZKAN

YAYIN EDITÖRÜ

Hanife DEMİR, Erol MUTLU, Sadık ŞANLI

GENÇ GÖNÜLLÜLER

Uğur BAŞÇI, İbrahim Enes DURUAY, Candan CÖMERT, Enes Furkan DEMİR, Funda GÖÇ, Ece NAR, Zeynep DEMİR, Kaan BULUT, Ömer Fatih HOŞ

YAZI İŞLERİ

İsmail GÖKÇEK, Mehmet DİNDAR, Aysun GÜNEŞ, Esra GAYRETLİ, Ece ÇİFTÇİ, Ali S. KADIOĞLU, İlke U. KUVANÇ, Gürkan TEKİN, Nilgün ÖZCAN, Defne KILINÇ, Enes ERGUNT, Murat MUYAN, Kaan YALÇIN, Çağlar ÖZCAN, Çağdaş BÜBER, Kaan BULUT, Aleyna DEMİR

KATKI SAĞLAYANLAR

Erbil YİĞİTBAŞI, Abdullah AYDIN, Hakan KÖSE, Merve AKIN, Resul KILIÇ, Selime DOĞAN, Melik YÜK, Abdullah AKKOYUNLU, Çağatay YETİK, Hilal ULUTEPE, Murat DURAN, Cenk ÖZCANLI, Elif A. YAŞAR, Mehmet DALDAL, Gizem ÜNAL, Bilge S. AVUNCA, Sevtap G. ŞİMŞEK

MİZANPAJ TASARIMI

Merve Z. KANDEMİR

KAPAK TASARIMI

İsra E. NALBANT

TASARIM EKİBİ

Hacer Ç. BEYAZ, Murat YÜKSEL

İLETİŞİM

gsbdergi@gsb.gov.tr

Tel: 0312 596 6240

YAYIN TÜRÜ

Yaygın süreli / İki ayda bir

YÖNETİM YERİ

EĞİTİM, ARAŞTIRMA ve KOORDİNASYON
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

04 EN ÇOK PARALİMPİK MİLLİ OLAN SPORCUMUZ: NESLİHAN KAVAS

Her sporcunun bir hikâyesi var, onun ise başarılarla dolu bir hayatı.. Hiçbir bahaneye yer vermeden, yorulmadan, korkmadan ve en önemlisi de sınır tanımadan çalışıyor. Öyle ki, hayatta kendine has mottosu: "Bahane üretme!" 5 kez Paralimpik Oyunları heyecanı yaşayan tek kadın sporcumuz olan Neslihan Kavas ile 3 Aralık Dünya Engelliler gününe özel bir söyleşi gerçekleştirdik.

10 HIZ, SPOR VE REKABET EKSENİNDE 70 YILIYLA FORMULA 1

1950'den bu yana yarış severlerin heyecanla takip ettiği organizasyonu öne çıkan pilotları, rekabetleri, pistleri, çarpıcı ve trajik olaylarla dolu kısa tarihiyle daha yakından tanımaya ne dersiniz?

26 İLK KADIN RALLİCİMİZ SAMİYE CAHİD MORKAYA

Eğitimli, meraklı, azimli bir kadın Samiye Hanım. Yirminci yüzyılın başlarında bir kadına biçilen rolün çok üstünde, oldukça cesur ve girişimci bir ruhu vardır. Ailesinin ve özellikle kocasının desteğiyle tarihin tozlu sayfalarında yer alarak çok özel başarılarla imza atar. Zira Samiye Hanım'ın ülkemizin ehliyet alan, ralli pilotu olan ve ralli kazanan ilk kadını olduğunu biliyor muydunuz?

"5 ARALIK DÜNYA
GÖNÜLLÜLER GÜNÜ"
özel yayını izlemek
için yandaki bağlantıyı
kullanabilirsiniz.

32 İSMAİL GÖKÇEK: SPORCULARA EĞİTİM BURSU

38 KEŞFEDEN VE KEŞFEDİLENİN PENCERESİNDEN ATLETİZM

42 SORUMLU BİR NESİL VE GÖNÜLLÜLÜK

50 İNTERNETTE KENDİMİZE ÖZEL BİR ALAN

60 GENÇLİK RADYOSU RADYO TİYATROSU

Sevgili Gençler,

Dünya, tarihte benzerine çok az rastlanmış ancak modern zaman insanının konfor sınırlarını ilk defa böylesine sorgulatan, günümüz bireyinin belki de ilk kez böylesine çaresiz hissettiği bir süreç yaşıyor.

Alışılmış yaşam biçimlerinin, mikroskobik ölçekte bir varlık tarafından tehdit edilebileceği gerçeğiyle yüzleşiyoruz. Koronavirüs pandemisi inşallah çok yakında sona erecek ve bu süreç devlet ve millet olarak tarihteki başarıyla tamamladığımız nice mücadeleden biri olarak kayıtlara geçecektir.

Bildiğiniz gibi 2019 yılını Gönüllülük Yılı ilan etmiş ve toplumsal hafızamızda zaten köklü bir yere sahip olan "iyilik" kavramının gençler arasında yaygınlaşmasını ve ölçülebilir olmasını amaçlamıştık. İçinde bulunduğumuz süreç, gönüllülüğün ne denli önemli ve kıymetli olduğunu yaşayarak idrak etmemizi sağladı. Genç gönüllülerimiz, pandemi boyunca evden çıkması mümkün olmayan 65 yaş üstü, hasta ya da engelli vatandaşlarımızın ve gençlik merkezlerimizde binlerce siperlik üreterek sağlık çalışanlarımızın yanında oldular.

Elazığ ve İzmir depremlerinde afetzedelere çorba, çadır dağıtımı, depremden etkilenen çocuklarla etkinlik ve oyun gibi faaliyetlerle de deprem bölgesinde gönüller yaptılar... Gençlerimizin dünyayı daha güzel bir yer yapmak adına attıkları her adım bizi gururlandırmakta ve umutlandırmaktadır.

Dünyanın en cömert ülkesi olan ülkemizde, gönüllülük faaliyetlerimizi gençlerle omuz omuza güçlendirme çalışmamız da yine gençlerden aldığımız güç ve ilhamla sürmektedir.

Gençlik ve Spor dergimizin Kasım - Aralık sayısında, 5 Aralık Dünya Gönüllüler Günü vesilesiyle "Gönüller yapmağa geldik" diyenleri gönülden selâmladık.

3 Aralık Dünya Engelliler Günü vesilesiyle engelli vatandaşlarımızın her anlamdaki yaşam kalitelerini zirveye taşıyana kadar gayretlerimizin sürecini bir kez de dergimizin bu sayısında ifade etme fırsatı bulduk. Her insanımızın hakkını adil biçimde gözetmek, inşa ettiğimiz tesislerin, düzenlediğimiz faaliyetlerin "herkes için" erişilebilir ve istifade edilebilir olmasını sağlamak için büyük hassasiyet gösterdiğimiz altını bir kez daha çizdik.

Ayrıca bu sayıda pandemi sürecindeki güçlü mücadelemiz, Formula1 Türkiye GP'si, genç sporcularımızın büyük başarıları gibi pek çok önemli konuyu bulacaksınız.

Aralık ayı ile birlikte karşılayacağımız kış mevsiminin sıhhat, huzur ve bereketle geçmesini temenni ediyorum. Kışın sonundaki bahara, gecenin ardındaki sabaha ve yeniden tomurcuklanacak çiçeklere dair ümidimiz bâkidir.

2020 yılının bu son sayısında hepinize sağlık ve mutluluk dilekleriyle...

Keyifli okumalar.

Dr. Mehmet Muharrem KASAPOĞLU
Gençlik ve Spor Bakanı

En Çok Paralimpik Milli Olan Kadın Sporcumuz:

Neslihan Kavas

Her sporcunun bir hikâyesi var, onun ise başarılarla dolu bir hayatı... Hiçbir bahaneye yer vermeden, yorulmadan, korkmadan ve en önemlisi de sınır tanımadan çalışıyor. Öyle ki, hayatta kendine has mottosu: “Bahane üretme!” 5 kez Paralimpik Oyunları heyecanı yaşayan tek kadın sporcumuz olan Neslihan Kavas ile 3 Aralık Dünya Engelliler gününe özel bir söyleşi gerçekleştirdik. “Önce evden çık, sonra adım at ki gerisi gelsin” diyen Kavas, masa tenisi kariyerine on yaşındayken başladı. Eskişehir’de doğup büyüyen ve daha sonra İzmir’de Ege Üniversitesi gıda mühendisliği okuyan sporcu, aktif olarak spora yöneldi. Daha önce aklında masa tenisi olmadığını söyleyen Kavas, spora nasıl başladığını ve başarılarla dolu kendi hayat hikâyesini dergimize anlattı.

RÖPORTAJ

Yazı: Derya BUDAK

BAŞARI TAKVİMİ

- Katıldığı Paralimpik Oyunları: Rio 2016, Londra 2012, Pekin 2008, Atina 2004
- Pekin 2008 Paralimpik Yaz Oyunları 3. (C9)
- Londra 2012 Paralimpik Yaz Oyunları 2. (C6-10)
- Londra 2012 Paralimpik Yaz Oyunları 2. (C9)

Mahalle Futbolundan Masa Tenisine Uzanan Kariyer

Masa tenisiyle nasıl tanıştınız?

Eskişehir’de annemin işi dolayısıyla DSİ lojmanlarında oturuyorduk. Siz de bilirsiniz, lojmanların tesisleri güçlüdür. Orada ilk antrenörüm Ziya Hoca, beni erkeklerle futbol oynarken görmüş. Daha sonra yanına çağırıp, “masa tenisi oynamak isteyip istemediğimi” sordu. O dönem başladığım masa tenisini 20 yıldır oynuyorum.

Antrenman yaparken özel olarak bir çalışmanız var mı?

Bu dönemi ikiye ayırmak gerekiyor artık. Pandemiden önce ve pandemiden sonra diye. Biliyorsunuz Haziran ayında açıldı salonlar, şimdi yine birtakım kısıtlamalar var. Hafta sonu kısıtlamaları vesaire gibi. Şu anda günde en az iki saat antrenman yapıyoruz. Bunun haricinde

Paralimpik Oyunlar ertelendi 2021 yılına. O yüzden de, motivasyonumuzu kaybetmeden çalışmaya devam etmek istiyoruz.

Masa tenisi masadan ibaret değil; çabukluk gerektiren, çeviklik gerektiren, refleksi güçlü olan sporcuların yapabileceği bir branş. Bununla beraber güçlendirme çalışmaları yapmamız gerekiyor. Pandemi nedeniyle şu an spor salonlarına da çok fazla gidemiyoruz. Normalde fizik tedavi desteği ile bu çalışmaları yapıyorum ancak bu dönemde biraz daha evde çalışıyoruz.

Bir masa tenisi sporcusunun olmazsa olmaz özellikleri neler?

Şöyle söyleyebilirim, çoğu branşta bir yetenek gerekiyor belki. Yetenek yüzde 5, yüzde 10 oranında başarıyı etkiler. Gerisi emek ve azim. Çünkü profesyonel anlamda bir iş yapmak istiyorsanız, siz de profesyonellerle bu mücadeleyi verdiğiniz için büyük bir emek vermeniz gere-

kiyor. Yetenekten çok ‘doğru ve istikrarlı çalışmak’ daha öncelikli.

“Masa Tenisi 100m Koşarken Satranç Oynamak Gibidir”

Masa tenisinde bir terim var. Geçenlerde bir antrenör masa tenisi sporunu tanımlamıştı. “Masa tenisi 100 metre koşarken satranç oynamak gibidir” demişti. Çabuk karar veriyorsunuz. Milisaniyelik kararlar var. Bu yüzden antrenmanlarda ne kadar çok tekrarlıyorsanız maçlarda da, performans sırasında da bunu ortaya koyma şansınız başarılı şekilde artıyor. Ve tabii ki dünyadaki sporcu sayısı kadar da oyun çeşidi var. Çünkü küçük bir topla oynanıyor. Topun dönüş hızı, malzemele- rin farklı olması gibi etmenler nedeniyle çok kompleks bir spor aslında.

Paralimpik Oyunlara 1992 yılından sonra katılmamıza rağmen oldukça başarılıyız. Özellikle kadın sporcularımız bu konu hakkında ne düşünüyor sizce?

Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu çok yeni bir federasyon, diğer branşlara baktığımız zaman 2000 yılında kurulmuş bir federasyon, ancak Gençlik ve Spor Bakanlığı’nın da desteğiyle birlikte daha çok gelişime ve çalışmalara imza atıldı. Tesislerden, malzeme imkânlarına ya da yurt dışı masraflarına kadar desteği çok fazla. Türkiye Olimpiyat Hazırlık Merkezleri (TOHM) kuruldu. Genç arkadaşlarımız buralarda hazırlanıyor olimpiyatlara.

Paralimpik Oyunlara katılmanın kriterleri neler?

Olimpiyat oyunlarının düzenlenebilmesi için Paralimpik Oyunları’nın da düzenlenmesi gerekiyor. Paralimpik Oyunlar, Olimpiyat Oyunları’ndan yaklaşık 1 ay sonra düzenleniyor. Nasıl ki sporcular olimpiyat oyunları için belli elemelerden kriterlerden

geçiyorlar, turnuvalara, kıta şampiyonluğuna gidiyorlarsa, bizim için de öyle. 4 yıllık bir hazırlık süreci var. Her yıl Avrupa ve dünya şampiyonluğu oluyor, turnuvalar oluyor. Burada aldığımız şampiyonluklarla, kıta şampiyonluklarıyla bu şekilde katılabiliyoruz Paralimpik Oyunları’na.

Örnek aldığınız sporcu var mı?

İlk turnuam 2003 yılında Hırvatistan’da düzenlenen Avrupa Şampiyonası’ydı. İlk gittiğim Avrupa Şampiyonası’nda 3. olmuştum. Benim engelim doğuştan kalça çıkıklığı. Bu nedenle daha önceden çok fazla engelli insanlarla bir arada bulunmamıştım. Türkiye’de bile çok yeniydi bedensel engelli spor branşlarında yer almak. Bu kadar engelli bireyin spor yapması beni gerçekten etkilemişti. Orada iki kolu olmayan ve bacağında da protez

olan Alman bir sporcu vardı. Şu anda masa tenisini de bıraktı gerçi ama beni gerçekten etkilemişti. Raketini koluna bağlayarak oynuyordu. İlk aklımda kalan sporcu o. Şimdi de bizler diğer sporculara örnek olmaya çalışıyoruz. Bu branşta lokomotif olabilirsek bu bizim için en büyük mutluluk olur.

İlk kez örnek aldığım sporcuyla karşılaşınca hüngür hüngür ağlamıştım. İnsanlar neler yapabiliyor diye düşünüp kendi sınırlarınızı aşmak için motive oluyorsunuz.

5 kez Paralimpik Oyunlar’a ülkemizden gidecek olan tek kadın sporcusunuz. Geçmişe dönersek, ilk deneyiminizde nasıl hissediyordunuz?

“Hamdım, piştim, yandım” sözünü ilk Atina Paralimpik Oyunları’na katıldığımda anladım. Nerede olduğunu bilmeden katıldığım bir Paralim-

pik Oyunları oldu. En etkilendiğim oyunlardı diyemem, çünkü tesisler hazır değildi ve organizasyon anlamında sıkıntılar vardı.

Pekin, 2008 Paralimpik Oyunları'nda çok iyi hazırlanılmıştı. İş adamları bile gelip araç şoförlüğü yapıyordu ve bizimle Türkçe konuşan gönüllüler yollamışlardı. Heyecanınız hiç bitmiyor, çünkü Paralimpik Oyunları bir sporcunun görebileceği en üst seviye bir organizasyon.

Sizden sonra yetişen sporculara rol model olduğunuzu düşünüyor musunuz?

Şu anda ben engelsiz sporcuların da oynadığı Türkiye Masa Tenisi Federasyonu'nda da aktif şekilde spor hayatıma devam ediyorum. Bu anlamda beni herkes çok destekliyor zaten, engellilerdeki başarı-

larımdan dolayı da. Bir yandan da üzerimizde bir rol modellik baskısı oluyor. Tepkiler genelde olumlu yönde zaten. Bu branşa ilk başladığımda takımın en genciydim ancak şu anda en yaşlısıyım diyebilirim. Alt yapıdan gelen sporcular benim başarılarımı görerek kendilerinin başarılarına referans alıyorlar. Benden sonra da gelen arkadaşlarımız başarılar elde etti. Örneğin; Kübra Korkut Rio 2016 Oyunları'nda 2.'lik elde etti. Abdullah Öztürk Paralimpik Oyunları Şampiyonluğu, Avrupa Şampiyonluğu elde etti. Nesim Turan 2 kez Dünya Şampiyonu oldu. Bu başarılar hep örneklerle oluyor. O yüzden, bu anlamda onlara hâlâ destek olmaya devam etmek istiyorum.

Engelli bireylerle ilgili değişmesini/dönüşmesini istediğiniz neler var?

Burada sadece toplum açısından düşünmek yerine önce kendimizin değişmesi gerektiğini düşünüyorum. Şöyle ki; engel durumunu ajitasyon yaparak ifade etmemeliler. Biz bir şekilde hayatın içindeyiz sonuçta. Engel durumu değil de, başka bir yönleriyle kendilerini ortaya koymalılar. Ön planda olan engel durumu olmamalı.

Şimdiye kadar her şeyi toplumdan bekledik ama biz de bir adım atmamız lazım diye düşünüyorum. Öncelikle evden dışarı adım atmamalılar ki, gerisi gelsin. Tabii ki bazı zorluklar yaşanıyor. Mesela kamplarda tekerlekli sandalyeli arkadaşlarımız var. Her yerde kamp yapamıyorduk zamanında, ancak onların dahil olmasıyla her şey değişti. Bakanlık desteğiyle bize özel tesisler yapılmaya başlandı. Paralimpik Oyunları hazırlık merkezleri kurularak engellilere uygun salonlar açıldı. Tüm tesisler buna uygun hâle getirildi. Bu bir günde olacak iş değil. Kimsenin elinde sihirli değnek yok ki. Devletten bekliyoruz her şeyi, belki bir anda değişsin diye ama şu anda bence maddi manevi her türlü desteği vermeye çalışıyor devlet. Gerisi de bize kalıyor diye düşünüyorum.

Anket Kutusu

Kendini 3 kelime ile anlat!

- Hayatta insanın kendini tanıması en zor şey galiba... Sakinlik, detaycılık ve çalışkanlık.

Sporcu olmasan ne olurdun?

- Son zamanlarda şu şekilde düşünmeye başladım aslında; yavaş yavaş sporu bıraksam ne yapardım diye... Ama kendimi spor yapmadan düşünemiyorum, çünkü 10 yaşından beri bu işi yapıyorum. İşim hayat tarzım oldu benim için. Pandemi sürecinde bile evde kalınca bunalıma girdik açıkçası, çünkü vücudumuz da belli bir tempoya alışık. Sürekli otellerde, kamplarda, turnuvalarda geçen bir hayat olunca eve bile sık uğrayamaz oluyoruz. Yani iyi ki sporcuym, sporcu olmasam ne olurdum bilmiyorum. Ama şu an çok memnunum hayatımdan.

İyi ki ve keşkelerin var mı?

- İyi ki zaten sporcu olmak, ayrıca bu ülkede doğmuş olmak. Keşkem yok ancak başarısızlık zamanlarımda keşke daha çok dikkat etseydim diyorum. Onun dışında hayatımda bir keşkem yok çok şükür.

Sevdiğin şarkılar nedir, moralin bozukken ne dinlersin mesela?

- Sakin bir kişiliğim olduğu için daha yumuşak sesleri dinlerim. Bülent Ortaçgil, Ezginin Günlüğü, Yeni Türkü olabilir. Moralin bozukken hareketli şarkılar dinlerim. Isınmada, maçlardan önce yine hareketli şarkılar dinlerim.

Yemekle aran nasıl? Kendin yapar mısın?

- Yemek yemeyi çok severim ve yemekle aram çok iyi. Kolay kolay yemek seçmem. Şu anda ev arkadaşım var. 4 yıldır birlikte yaşıyoruz. Liseden arkadaşım Ankara'ya geldi ve mutfak konusunda oldukça iyi sağ olsun. Ben de onun çırağıyım şu sıralar. Ben de öğreniyorum. Pandemi sürecinde bayağı mutfaka girdik. Fena yemek yapmıyorum. Kendimi doyuracak kadar yapıyorum. En sevdiğim yemek annemim biber dolması.

Sosyal medya ve bilgisayar oyunları ile aran nasıl?

- Bilgisayar oyunları ile pek alakam yok diyebilirim. Sosyal medyayı da takip ediyorum ama aktif olarak iyi bir kullanıcı değilim sanırım. Ona enerjimi kalmıyor galiba ama takip edebiliyorum.

Hayata bakış açında kendince bir sloganın/sözün var mı?

- Bahane üretme! Kendime "bahane üretme" derim her zaman. Problemin çözümüne odaklanırım.

Unutamadığın bir film?

- Forrest Gump filmini unutamam. İçinde masa tenisi geçen küçük bir bölüm vardı. Sürekli izlesem dahi sıkılmam.

Sosyal hayatın genelde nasıl?

- Genelde takım arkadaşlarımızla beraber vakit geçiriyoruz. Pandemi öncesi de ailemi görmek için Eskişehir'e hızlı trenle giderdim. Şu anda ev ile antrenman arasında vakit geçiyoruz.

Evde canlı videolarla güçlendirme çalışmaları yapıyorum. Rakiplerimin maçlarını izleyip analiz yapıyorum. Yapılan hataları görmeye çalışıyorum. Kıstlı sporcularla masa antrenmanımı salonda yapıyorum. Ama her zaman vakit ayırmayı biliyorum. Ayarlayabildiğimiz kadarıyla karşılıklı çalışıyoruz.

Hız, Spor ve Rekabet Ekseninde

70 yılıyla

FORMULA 1

Pistleri, efsane pilotları ve kıyasıya rekabetleriyle dünya genelinde pazar günlerini eğlence ve hız tutkunu sporseverler için daha anlamlı hâle getiren Formula 1 yarışları, devasa bir spor organizasyonu olmanın yanı sıra dünyanın önde gelen otomobil markalarının ayırdığı dev bütçelerle de tam bir marketing sahası. 1950'den bu yana yarış severlerin heyecanla takip ettiği organizasyonu öne çıkan pilotları, rekabetleri, pistleri, çarpıcı ve trajik olaylarla dolu kısa tarihiyle daha yakından tanımaya ne dersiniz?

FORMULA 1

Hem teknoloji ve yetenek bir arada olsun, hem bu bir takım oyunu olsun hem de derin stratejiler içersin. Bütün bunlar olsun ama çok da hızlı olsun. Kulağa fantastik geliyor değil mi? Fantastik de zaten. Formula 1 nam-ı diğer F1, 1950 yılından bugüne tüm bu isteklerimizi karşılayan devasa bir spor organizasyonu. Üstelik tam bir marketing (pazarlama) sahası. Dünya genelinde pazar günlerini eğlence ve hız tutkunu sporseverler için daha anlamlı hâle getiren bu spor gerçek bir disiplin. Pilotlar bir yarış sırasında ortalama 2 kilo kaybediyor. 200 km hıza 1.9 saniyede ulaşılabilen bu yarışlar, aynı zamanda ciddi yaralanma ve ölüm risklerini de beraberinde getiriyor.

Formula 1 yarışları; dev otomobil markalarını tek organizasyon bünyesinde toplamayı başaran FIA (Uluslararası Otomobil Federasyonu) tarafından düzenleniyor. Geçmişte yarışların çoğu Avrupa'da düzenlense de, son yıllarda artan bir küreselleşme söz konusu. Şimdi birtakım bilgilerle, biraz da anılarla 70 yıllık bu organizasyona daha yakından bakalım...

Organizasyon tarihinin en genç şampiyonu 23 yaşla Lewis Hamilton, en yaşlı kazananı 46 yaşında zafere ulaşan Juan Manuel Fangio. 70 yıldır yapılan yarışlarda her şampiyonun geçmesi gereken ciddi rakipleri oldu. Öyle ki, bu rekabetler F1'in tuz biberiydi. James Hunt ile Niki Lauda arasındaki kıyasıya

rekabet ilk akla gelenlerden. 70'li yılların bu büyük rekabeti kazalı sakatlanmalı, gidişli geri dönüşlü birçok olayı içinde barındırıyor. Tüm ayrıntıları yazılsa, belki yüzlerce dergi sayfası bu rekabeti anlatmaya yetmeyebilir. Fakat çok merak edenlere, tadımlık olarak bu kıyasıya rekabeti ele alan Rush (Zafere Hücum, 2013) filmini önermiş olalım. Diğer yandan Ayrton Senna - Alain Prost rekabeti yine akıllara kazınan bir başka dev mücadele. Aynı takımdan iki pilotun kıyasıya mücadelesi, birazdan bahsedeceğimiz dramatik bir sonla bitse de, F1 tarihinin en önemli rekabetlerinin başlıcaları arasında geliyor. Mika Hakkinen - Michael Schumacher, Sebastian Vettel - Lewis Hamilton şimdilerde ise Charles Leclerc - Max Verstappen rekabetleri de bu güzel oyunun önde gelen mücadelelerini oluşturuyor. Efsane pilotlar bir köşede dursun, şimdi bu sporla özdeşleşmiş "asfalt ağladı be" sözünün lafta kalmayıp eyleme döktüğü efsane mekânları olan pistlerini gelin hep birlikte daha yakından tanıyalım...

Ayrton Senna - Alain Prost

Sebastian Vettel - Lewis Hamilton

Charles Leclerc - Max Verstappen

James Hunt

Michael Schumacher

Niki Lauda

DOSYA: FORMULA 1

Yazı: Murat MUYAN

San Marino Grand Prix

Bu pist, İtalya'nın Imola kentinde bulunuyor. Duralım bir dakika, zihniniz karışmış olabilir. "Pist İtalya'da ama adı neden San Marino?" dediginizi duyar gibiyim. F1'in bir ülke bir yarış kuralı nedeniyle (İtalya'da olan bir diğer yarış Monza), bu yarış San Marino adıyla düzenleniyor. Zaten San Marino da İmola'ya yalnızca 90 kilometre uzaklıkta. Ferrari'nin kalesi olarak görülen bu pist, diğer çoğu pistin aksine saat yönünün tersine akıyor. Bu Grand Prix'nin, en ünlü virajı Tamburella virajı. Öyle ki, en çok kaza da bu dönemde yaşanıyor. Bu kazaların en bilineni ise 1994'te efsane pilot Ayrton Senna'nın ölümüyle sonuçlanan. Zaten bu üzücü kazadan sonra viraj hafifletilerek yeni şikanlara kavuştu. Hıza ve heyecana son derece elverişli olan lakin otoritelere göre tarihin en yetenekli pilotunun can verdiği bu pist, her F1 sever için üzücü bir şekilde hatırlanacaktır. Modernize problemleri, globalleşme istekleri nedeniyle 2006 yılında takvimden çıkarılan bu pistin en çok kazananı ise Michael Schumacher'dir.

- **Pistin uzunluğu:** 4,933 km
- **Toplam tur sayısı:** 62
- **Toplam tur uzunluğu:** 305,8 km
- **Toplam viraj sayısı:** 9
- **En çok yarış kazanan takım:** Ferrari
- **En çok yarış kazanan pilot:** Michael Schumacher (Almanya)

Monte Carlo (Monaco) Grand Prix

Monaco'da bulunan Monte Carlo pisti, Formula 1 tarihinin hiç şüphesiz en prestijli pisti. Sürücüler için en zorlu pistlerin başında geliyor. Çünkü bu yarış diğerleri gibi pistte değil, Monaco'nun keskin ve dar virajlı sokaklarında yapılıyor. Bu nedenle güvenlik alanları da son derece sınırlı. Hata kabul etmeyen bu pistte sürücüler yaptıkları en ufak dikkatsizlikte kendilerini Monaco'nun ünlü yatlarıyla beraber suda bulabilirler. Birçok F1 pilotunun da yaşadığı yer olan Monaco; sovu yüksek, kazası bol, rakip aracı geçmesi çok zor bir pist. Bu nedenle, bu yarış öncesi sıralama turları çok önem ifade ediyor. Monte Carlo yarışının en ünlü kısmı hiç şüphesiz tünel bölümü ve hemen sonrasındaki virajlar. Her şeyiyle bir başka olan bu yarış çok farklı anlara da şahitlik edilmesini beraberinde getiriyor. Pistten çıkarak denize uçan araçların da olduğu bu yarışta, efsane pilot Michael Schumacher'in bile bu yarışı bitirememişliği bulunuyor. Yarış tarihinin en çok kazananı ise belki daha da fazlasını kazanabilecekken aramızdan ayrılan Ayrton Senna.

- **Pistin uzunluğu:** 3,370 km
- **Toplam tur sayısı:** 78
- **Toplam tur uzunluğu:** 262,8 km
- **Toplam viraj sayısı:** 10
- **En çok yarış kazanan takım:** McLaren
- **En çok yarış kazanan pilot:** Ayrton Senna (Brezilya)

“

Britanya (Silverstone) Grand Prix

İngiltere'de bulunan Silverstone pisti, Formula 1 tarihinin ilk yılından (1950) bu yana olan bir pist. Kendisinin ne kadar eski olduğunu şu anekdottan da anlayabilirsiniz: Bu pist, aslında 2. Dünya Savaşı esnasında havaalanı olarak inşa edilmiş. Sonrasında mühendisler tarafından piste çevrilen bu alan, yarış takvimde hıza en uygun dördüncü pist olma özelliğine sahiptir. Gerek merkeze uzaklığı gerekse sert virajları nedeniyle ülkenin daha merkezi bir konumunda yer alan Donington pistine 2010 yılında yerini vermesi gündeme gelse de, köklü bir güncellemeyle Formula 1'deki yerini korumayı başardı.

- **Pistin uzunluğu:** 5,141 km
- **Toplam tur sayısı:** 60
- **Toplam tur uzunluğu:** 308,4 km
- **Toplam viraj sayısı:** 11
- **En çok yarış kazanan takım:** Ferrari / McLaren
- **En çok yarış kazanan pilot:** Jim Clark (İngiltere) / Alain Prost (Fransa) (Brezilya)

İstanbul Grand Prix

Evet, belki efsane pistleri sıraladığımız listemizde 2005 yılında başlayan henüz oldukça kısa F1 tarihiyle kendine yer bulması zor gözükse de, kısa sürede birçok sansasyonel olaya ev sahipliği yapan güzide İstanbul Grand Prix, aynı zamanda ülkemizin bir değeri olmasından da mütevellit çok az bir subjektiflikle listemizde.

Alman mühendis Herman Tilke tarafından tasarlanan İstanbul Park pisti; 150 bin seyirci, 12 bin kişilik de otopark kapasitesi bulunan bir kompleks. Bu pist, otoriteler tarafından son derece modern ve keyifli olarak lanse edilmektedir. En önemli ve en meşhur virajın 8. viraj olduğu pistin en çok kazananı ise sürpriz bir isim diyebileceğimiz Felipe Massa. Kariyerinde yalnızca 11 birincilik olan Brezilyalı F1 pilotu Massa, ilk birinciliği de dahil olmak üzere üç birinciliğini İstanbul'da elde etti. İstanbul Park, pistlerde nadir görülen inisler ve çıkışlarının yanı sıra tıpkı İmola'da olduğu gibi saat yönünün tersine akıyor.

- **Pistin uzunluğu:** 5,378 km
- **Toplam tur sayısı:** 58
- **Toplam tur uzunluğu:** 311,9 km
- **Toplam viraj sayısı:** 13
- **En çok yarış kazanan takım:** Ferrari
- **En çok yarış kazanan pilot:** Felipe Massa (Brezilya)

Terimleriyle FORMULA 1

“ İzlemesi bir hayli keyifli olan Formula 1, bu spora özgü birçok terimi de içinde barındırıyor. Bu durum da, oldukça eğlenceli bu oyunu yeni takip etmeye başlayan izleyiciler için oyunu karmaşık hale getirebiliyor. Bu yazımızda, yeni başlayanlar için Formula 1 terimlerine değineceğiz, haydi başlayalım... ”

Sıralama turları

Cumartesi günleri öğleden sonra, genellikle yarıştan 24 saat önce gerçekleştirilen ve pilotların yarışa başlama sıralarını belirleyen seanstır. Bu turlar, pazar günü gerçekleşecek büyük yarış için de büyük ipuçlarını içinde barındırıyor.

Pol Pozisyonu

Sıralama turları sonucunda en hızlı turu kaydeden pilotun sahibi olduğu, yarışa ilk sıradan başlanılan yerdir. Formula 1 gibi saniyelerin hayati önem taşıdığı bir sporda, gridde en önde olmak çok büyük bir avantajdır. Grid'in ne anlama geldiğini düşünenleriniz olduysa, bir sonraki terimimiz o olacak.

Grid

Sıralama turları sonucuna göre, otomobillerin start öncesi yarışa başlamak için çift sıra halinde yer aldıkları bölüm. Grid'de, pol pozisyonundaki otomobil ile yandaki sıranın başında olan 2. sıradaki otomobil arasında uzunlamasına 8 metre, aynı sıradaki her otomobilin arasında da 16 metrelik mesafe bulunmak zorundadır. Sıralamalar hazırlandı, yarış için her şey hazır gibi gözüküyor.

DOSYA: FORMULA 1

Yazı: Murat MUYAN

Formasyon Turu

Durun daha başlamıyoruz, önce bir lastikleri ısıtalım... İşte formasyon turu tam da bu işe yarıyor. Yarışın startı için araçların gridde dizildikleri bu tur "ısınma turu" olarak da bilinir. Dilerseniz şimdi biraz daha teknik terimlere geçelim.

Şikan

Bu oyunu seviyorsak sebeplerinden biri de şikan. Şikan arka arkaya ters yönde gelen iki yavaş viraj kompleksine verilen isimdir. Sevmemizin asıl sebebiyse, genelde yarışta rakibi geçmek için pilotlar bu noktaları kollarlar.

G-Kuvveti

Pilotların virajlarda, hızlanırken ve yavaşlarken maruz kaldıkları fiziksel kuvvettir. Pilotlara sürücü değil de pilot dememizin yegane sebeplerinden biri de bu olabilir. Zira Formula-1 pilotları uçak pilotlarıyla mukayese edilebilecek seviyelerde g-kuvvetine maruz kalırlar.

Bayraklar

Formula 1'de iletişimin kurulması adına temel kaynakların başında bayraklar yer alır. Anlamını bilmeyenler için karmaşık gelebilecek bu bayrakları hızlıca bir özetleyelim. Bu bayrakların en bilineni hiç şüphesiz damalı bayrak. Yarışın sona erdiğini belirten bu bayrak, yarışı kazanan bir pilot için de zaferin müjdeleyicisidir aynı zamanda.

Sarı, yeşil ve kırmızıyı trafik lambalarındaki anlamlarıyla zihnimize kodlayabiliriz. Sarı bayrak bir tehlike olduğunu ifade eder. Pilot için bir tane sallanan bayrak "yavaşla", iki tane sallanan ise "Her an durmaya hazır ol" anlamındadır. Kırmızı bayrakta pit alanına dönüş zorunluluğu vardır. Yarış durmuş olup, muhtemelen bir kaza vb. tehlikeli durumdan dolayı bu tedbir uygulanır. Yeşil bayrak daha önce gösterilen herhangi bir bayrakla ilgili durumun artık kalktığını ifade eder. Mavi bayrak hem tur bindirilen, hem de yarışan araçlara gösterilir. Tur bindirilecek aracın arkadan gelen araca yol vermesi için bir sinyaldir. Beyaz bayrak, pistte yavaş hareket eden bir aracın olduğunu belirten uyarı sinyalidir. Siyah bayrak diskalifiye durumunu belirtir ve araç numarası gösterilmesiyle birlikte kullanılır. Son olarak sarı-kırmızı çizgili bayrak ise pistin çok kaygan olduğunu belirtir.

Hava koridorunu kullanmak

Bu çok teknik bir iş ve saniyeler önemli demiştik, o detaylardan biri de bu işte. Pilot, öndeki aracı aynı çizgide takip eder. Önündeki aracın arkasında oluşan düşük basınç alanına giren arkadaki araç, bu teknik bir süreliğine az da olsa hız avantajı elde eder. Bu mantık düzlüklerde yararlı olsa da, virajlarda takip eden aracın aerodinamik performansı azaldığı için yol tutuşunun da azalmasına neden olur ve yararlı olmaktan çıkar. Bu yüzden virajlarda takip eden pilotlar, ya fark açmak zorunda kalıyorlar ya da ideal olmayan çizgilerden ilerlemeyi tercih ediyorlar.

Pit Alanı

Başlangıç-bitiş düzlüğünde yer alan ve bir duvarla ayrılan, araçların garajlarının yer aldığı ve yarış sırasında lastik değişimi için geldikleri bölgeye verilen isimdir. Bu bölgede hız sınırı vardır ve sınırı aşan sürücülere, sınırın aşıldığı seansa göre para veya zaman cezası verilir.

Pit-Stop

Bu alan, işin en teknik boyutlarının uygulandığı yer olabilir Formula 1 için. Geçişlerin büyük bölümü pit-stoplarda alınan doğru ve yanlış stratejilerin sonucudur çünkü. Aracın lastik değişimi, varsa hasar gören parçaların değişimi pit alanına giren araçta saniyeler içinde gerçekleştirilir. Mekanikerlerin buradaki rolünün büyüklüğü bu sporun bir ekip işi olduğunun en büyük göstergesidir.

Zafer Turu

Şöyle bir durum hayal edelim; sıralama turunda başarılı bir yer alıp gridde kendimize ön sıralarda yer bulduk, doğru şikanlarda doğru ataklarda ön sıralarda kalmaya devam edip, pit stoplardaki stratejimizi de doğru belirleyip son tura lider girdik ve sonunda damalı bayraklar sallanıyor, kazanan biziz. Evet tam da bu noktada göğsümüz kabardı, seyirciler bizi alkışlıyor, pit alanına girene kadar bir tam tur daha atmamız lazım. Dikkatli bir şekilde hızımızı da düşürerek pit alanına dönüyoruz. Hayal etmesi güzeldi ama değil mi? Evet, yarışı bitiren tüm yarışmacıların pit alanına girene kadar geçirdiği bu tura da "zafer turu" diyoruz.

Başlangıcından sonuna kadar bir Formula 1 haftasonunda karşınıza çıkabilecek bazı terimleri derlemeye çalıştık. Tabii ki tüm terimler bu kadar değil; gerisini siz, tekli televizyon koltuğunuz ve kumandanıza bırakıyoruz. İyi seyirler...

İstanbul Park'ın Alametifarikası

Uzun, Hızlı ve Zorlayıcı!

İstanbul Park 14 virajdan oluşuyor. Bu virajlar hızlı ve yavaş, sola ve sağa kıvrımlı, uzun ve kısa olma özelliklerine sahip. Fakat 8. viraj çok uzun, hızlı ve oldukça zorlayıcı. Toplam uzunluğu 600 metreden oluşuyor. Yani bu virajı yürüyerek tamamlamak istediğinizde ortalama 1200 adım atmanız gerekiyor. Bu yönüyle F1'in en uzun virajlarından biri olma özelliği taşıyor. Pistin doğası gereği viraja hızlı giren pilotlar ortalama 150 derecelik bir eğimle sola doğru yöneliyor ve müthiş bir basınç ortaya çıkıyor. Lastiklere ve boyunlarına oldukça fazla yük binen pilotlar, bu esnada doğru açıyı yakalayıp en zararsız şekilde virajı tamamlamaya çalışıyor.

kalıyor. Bu da 8. virajın hızlandırıcı bir yapıya sahip olduğunu gösteriyor. Tabii ki hepsi bu kadar da değil, her bir tepe noktası farklı kotlardan oluşuyor. Her bir tepe noktasını geçtiğinizde inişli ve çıkışlı kot farkıyla da mücadele etmeniz gerekiyor. 8. virajı tamamlamak 250 ila 300 km hızla ilerleyen pilotlar için 7 ila 8 saniye arasında sürüyor.

Daha Önce Ne Olmuştu?

Modern pistler arasında yer alan ve saat yönünün tersine sürüş sağlayan İstanbul Park'ın 8. viraj geçmişine baktığımızda, başarılarıyla kendilerine hayran bırakan Formula 1 pilotlarının oldukça zorlandığını görebiliyoruz. En son 2011 yılında İstanbul Park da düzenlenen Formula 1 Grand Prix'sinde, sıralama turlarına çıkan Dünya Şampiyonu Sebastian Vettel ve Michael Schumacher'in 8. virajda araçlarının pistten çıkışı unutulmayanlar arasında yer alıyor. Tüm sürprizlere açık olan İstanbul Park etabının en heyecan verici yanlarından biri olmaya devam ediyor.

4 Tepe Noktası Kot Farkı

Bu 600 metrelik mesafe aralığında 4 tepe noktası bulunuyor. Aslında bu durumu şu şekilde açıklayabiliriz; pilotlar viraj içerisinde virajlarla mücadele ediyor. Viraja girilen hız azken, çıkılan hız daha yüksek

“

Formula 1'i en özel kılan durumlardan biri, mücadelenin yaşandığı pistlerin birbirinden zorlayıcı özelliklere sahip olması. Bu nedenle her yeni yarış yeni bir heyecanı da beraberinde getiriyor. İstanbul Park'ın en heyecan uyandıran özelliği ise 8. virajı. Peki, 8. virajı bu kadar özel kılan ve pilotları zorlayan özellikleri neler? Muhteşem bir organizasyonu geride bırakırken, her defasında gündem olan ve pilotları zorlayan İstanbul Park'ın alametifarikası 8. virajı sizin için inceledik.

”

FORMULA 1 EKONOMİSİ

Formula 1 yarışları diğer spor organizasyonlarından farklı olarak kulüplerin değil, dev bütçeli firmaların katılım sağladığı bir spor etkinliği olarak karşımıza çıkıyor. Sponsorluk, yayın, reklam ve izleyicilerden elde edilen gelirler ise tüm katılımcılar açısından büyük rakamlara tekabül ediyor.

Formula 1 Dünya Şampiyonası, Uluslararası Otomobil Federasyonu FIA'nın sahibi olduğu ve sportif açıdan FIA tarafından yönetilen bir yarış serisi. Ancak bu serinin tüm ticari hakları, FIA tarafından 113 yıllık bir süre için, Formula 1'in patronu olarak tanınan Bernie Ecclestone'un başında olduğu Formula 1 Yönetimi FOM'a devredilmiş durumda.

Formula 1 Dünya Şampiyonası iş açısından dünyanın en büyük spor etkinliklerinden birini temsil ediyor. 2019 yılında toplam gelirinin 2,2 milyar dolar olması, onu ekonomik olarak dokuzuncu en önemli spor endüstrisi içerisinde konumlandırıyor.

Amerika Birleşik Devletleri'nin en büyük spor etkinliklerinin başında yaklaşık 13.68 milyar dolar lig geliri ile NFL (Ulusal Futbol Ligi) geliyor. Formula 1, "organizasyon başına elde edilen gelir açısından" NFL'nin 24 milyon dolarlık ortalamasına kıyasla 229 milyon dolar ile NFL'i açık ara geride bırakıyor.

Peki bu denli büyük gelirler nasıl elde ediliyor?

Formula 1'in Finansal Farklılıkları

1950 yılından itibaren düzenlenmeye başlayan Formula 1 yarışları diğer spor organizasyonlarından farklı olarak kulüplerin değil, firmaların katılım sağladığı bir spor etkinliği olarak karşımıza çıkıyor. Formula 1'in diğer sporlardan önemli bir farkı ise bu yarışları ve katılım sağlayan firmaları sponsorların desteklemesidir. Sponsorluk, uluslararası firmalar için önemli bir reklam ve iletişim aracı olarak kullanılıyor. Öyle ki, sponsorluk yapan bazı uluslararası şirketler her yıl sponsorluk bütçesi olarak 100 milyon dolar ayırıyorlar. Formula 1 organizasyonunun gelirlerinin %80'ini sponsorluk gelirleri oluşturuyor. 1950'li ve 60'lı yıllarda Formula 1 yarışlarına ve yarışan şirketlere, otomobil üreticisi olan şirketler, petrol şirketleri ve lastik şirketleri sponsor olurken, 70'li yıllardan itibaren söz konusu şirketlerin yerini sigara üreticisi şirketler aldı. Bu durum 90'lı yıllara kadar devam etmiş olsa da bu yıllardan itibaren özellikle Avrupa'da sigara reklamlarının yasaklanması sponsor portföyünün değişimine neden oldu.

Yarış otomobillerinin üzerindeki sponsorluk anlaşmalarının takımlara katkısı 90 milyon dolara yaklaşıyor. Her takımın 2 aracının pistte yarıştığı ve takım sayısının da 10 olduğu göz önüne alındığında, yarış günü piste çıkan toplam 300 milyon dolar değerindeki araçların üzerinde

1.8 milyar dolarlık sponsorluk anlaşması olduğu sonucuna varılıyor.

Günümüzde Formula 1 yarışlarının sponsorluk dışındaki diğer bir önemli gelir kaynağı, yarış alanında, televizyon veya dijital platformlarda müsabakaları izleyen yarış severlerdir. Bundan kasıt, bilet satışlarının yanında yayın haklarının televizyon veya diğer platformlara satışından elde edilen gelirler. Örneğin 2006 yılında Avustralya'da yapılan F1 yarışlarını 300 binin üzerinde kişi yarış alanında, 1,5 milyon izleyici de televizyondan izlemiş.

Bu dev organizasyonun ve bütçenin sonucu olarak yarışçılar da kişisel olarak ciddi gelirler elde ediyor. Örneğin; F1'in "en çok şampiyon olan, en çok yarış kazanan" gibi enlerle medyada yıldızlaşan pilotlarından biri olan Michael Schumacher, yılda 75 milyon dolar kazanmasıyla dünyada "en çok kazanan" sporcuların ikincisi olmuştu. 13-14-15 Kasım 2020 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirilen Grand Prix'in şampiyonu olan Lewis Hamilton'ın yıllık geliri ise 40 milyon Sterlin.

Ülke Ekonomilerine Katkısı

Formula 1 organizasyonunun, yarışların yapıldığı ülkelerin ekonomilerine katkısı da azımsanmayacak ölçüde. 10 takım ve toplamda 20 pilot ile gerçekleşen yarışlarda, pistteki pilotlar haricinde perde arkasında görev yapan 4 bin kişi bulunuyor. Bu

4 bin kişi sezon boyunca dünyada 20'den fazla kenti ziyaret ediyor. Takımların gittikleri kentlerde yaptıkları konaklama, yeme-içme, ulaşım gibi harcamaların yanı sıra, her hafta binlerce seyirci de yarışların düzenleneceği kentlere akın ediyor ve o kentin ekonomisine katkı sağlıyor. Buna, İstanbul'da düzenlenen yarış üzerinden örnek verilecek olursa; 4 bin kişilik yarış kafilesi İstanbul'da otellerde konakladı, kentin farklı lokantalarında zaman geçirerek, mağazalardan alışveriş yaptı. Öte yandan, tüm dünyadan takriben 600 milyon kişinin canlı yayınlardan takip ettiği yarış için, 500 konteyner malzemenin kara, deniz ve hava yollarıyla İstanbul'a geldiği, sadece Sabiha Gökçen Havalimanı'na ise 9 Jumbo jetin iniş yaptığı biliniyor.

Yukarıda da sözü edildiği üzere, Formula 1 organizasyonun gelirleri yıllar içinde artarak 2019'da 2.2 milyar dolara yükseldi. Pandemi nedeniyle organizasyonun gelirleri bu yıl yüzde 90'a varan düşüşler yaşasa da, pandemi sonrasında Formula 1 ciro-sunun büyümeye devam edeceği tahmin ediliyor.

Otomobil Tutkusuyla Geçen Bir Ömür: İlk Kadın Rallicimiz Samiye Cahid Morkaya

Otomobillere ve hıza olan tutkusuyla bilinen Samiye Cahid Morkaya, azmi, mücadeleciliği ve girişimci ruhuyla bugün de kadınlarımıza ilham olmaya devam ediyor.

Eğitilmiş, meraklı, azimli bir kadın Samiye Hanım. Yirminci yüzyılın başlarında bir kadına biçilen rolün çok üstünde, oldukça cesur ve girişimci bir ruhu vardır. Ailesinin ve özellikle kocasının desteğiyle tarihin tozlu sayfalarında yer alarak çok özel başarılarla imza atar. Zira Samiye Hanım'ın ülkemizin ehliyet alan, ralli pilotu olan ve ralli kazanan ilk kadını olduğunu biliyor muydunuz?

Kimdir?

1897 yılında İstanbul Silivrikapı'da dünyaya gelen Samiye Hanım, Emirler Dergâhı'nın son şeyhi İbrahim Şuadeddin Efendi'nin en küçük kızıdır. İlköğrenimi Yedikule Alman Mektebi'nde tamamlamıştır. Siyasal Bilgiler Okulu mezunu, dönemin ünlü gazeteci ve yazarı Burhan Cahid Morkaya ile evlidir. Burhan Bey dönemin Vatan Gazetesi, Servet-i Fünun gibi önemli oluşumlarında yazar olarak çalışmış, yazı işleri müdürlüğü ve başyazarlık ile Osmanlı Milli Ajansı Memurluğu ile TBMM VIII. Dönem İstanbul Milletvekilliği görevlerini icra etmiştir.

Samiye Hanım, ilköğreniminden sonra ilk olarak müziğe ilgi göstermiş ve sekiz yıl boyunca Tamburi Cemil Bey'den kemençe dersleri almıştır. 1922 yılında o dönemin konservatuarı sayılan Darülelhan'da (Nağmelerin Evi) öğretmen olmak için sınava girmiş, sınavı kazanmasının ardından kemençe öğretmeni olarak çalışmaya başlamıştır.

Ehliyet Alan İlk Kadın

O yıllarda İstanbul yolları trafik açısından her ne kadar çok uygun olmasa da, otomobiller çoğalmaya başlamıştır. Otomobil sahibi olmak o dönemde bir moda hâlini alır. İnsanlar modaya ayak uydurunca, İstanbul'da otomobil sayısı hatırı sayılır bir düzeye ulaşır. Samiye Hanım da bu furyaya kayıtsız kalamaz.

Artan araç sayısı kadar sürücüyeye ihtiyaç duyulduğu için sürücü yetiştiren ve ehliyet veren kurumlar ortaya çıkar. Bu kurumlardan biri olan Pangaltı Amerikan Garajı'na baş-

vuran Samiye Hanım, 1922 yılında ehliyetini alır ve ilk ehliyetli kadın sürücü unvanını kazanarak Cumhuriyet tarihine geçer. Fakat mücadele etmesi gereken bir durum vardır; yaşadığı dönemde ehliyeti olan ve haliyle otomobil kullanan başka bir kadın yoktur.

İlk Kadın Ralli Pilotu

Mali durumu iyi olan Burhan Bey, dönemin birçok iyi otomobilini eşine alarak ona çok fazla destek olur, hatta otomobil kullanmaya teşvik eder.

Samiye Hanım bir süre hobi olarak otomobil kullanır fakat bu durum onun için yeterli değildir, fazlasını yapmak ister. Bu sebeple Türkiye Turing Kulübü'ne üye olan Samiye Hanım, o dönem Türkiye'de düzenlenen otomobil yarışlarına katılabilmek için müracaatta bulunur. Müracaatı kabul edilen Samiye Hanım, böylece Cumhuriyet tarihinin ilk kadın otomobil yarışçısı, ralli pilotu unvanını alır.

Yarış Kazanan İlk Kadın Pilot

Samiye Hanım 1930-1931 yıllarında yapılan otomobil yarışlarında başarıyla dereceler elde eder. 1932 yılında İstinye ile Zincirlikuyu arasında, yaklaşık 10 km'lik parkura sahip yarışa başvurusu kendisinden başka kadın sürücü başvurusu olmadığı gerekçesiyle kabul edilmez. Fakat pes etmeyen Samiye Hanım ikinci kez, bu sefer daha ısrarlı ve istekli bir talepte bulununca komite erkeklerle yarışmasına izin verir. Yarışmayı Samiye Cahid Morkaya birinci olarak bitirmeyi başarır. Böylece

1932 yılı Cumhuriyet tarihinde ilk kadın ralli pilotunun zaferine tanıklık eder. Zaferi sonrası gazetelere röportaj veren Samiye Hanım artık ünlüdür. Fakat zaferini gölgelemeye çalışırlar. Yarışın ikincisi Vehbi Bey, sonuca itiraz eder. Birincinin kadın olamayacağını ifade ederek yarışın iptalini ister. Konu mahkemeye taşınır ve bir süre gündemi meşgul eder. "Bir kadın otomobil yarışlarına katılabilir ve kazanabilir" şeklindeki kararıyla Sultanahmet Sulh Hukuk Mahkemesi, Samiye Cahid Morkaya'nın birinciliğini kesin olarak tesciller.

Elim Kaza

1933 yılında yine Türkiye Turing Kulübü tarafından düzenlenen yarışları da Samiye Hanım kazanır. Ertesi yıl, 1934 yılı Samiye Hanım için talihsiz bir yıldır. Katıldığı yarışta kaza yapar ve kullandığı yarış arabası attığı taklalar neticesinde param parça olmuştur. Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılır Samiye Hanım. Tüm müdahalelere rağmen sol kolu kurtarılamaz. Cumhuriyet tarihinin ilk ehliyet alan kadını, ilk kadın ralli pilotu ve ralli yarışmasını kazanan ilk kadını artık yarışamayacaktır.

Tüm bu olaylara rağmen Samiye Hanım'ın otomobillere ve otomobil kullanmaya olan tutkusu bitmemiş, sevmekten vazgeçmemiştir. Hayata veda ettiği 2 Haziran 1972 tarihine kadar otomobil kullanmaya devam etmiştir.

Samiye Hanım, bugün hâlâ merakı, mücadelesi, azmi, cesareti ve girişimci ruhu ile günümüz kadınlarına ilham olmaktadır.

Başarıya Adanmışlığın Öyküsü Rush

“**Rush, karşılaştığımız zorluklar karşısında pes mi edeceğiz veya nelerden vazgeçeceğiz ya da tutkunu olduğumuz şeyler için neleri ortaya koymamız gerektiğini gözden geçirmemizi sağlıyor.**”

1970'lerin efsane Formula 1 pilotları Niki Lauda ve James Hunt arasındaki rekabeti konu alan Rush (Zafere Doğru) filminde, kâh Hunt'ın McLaren'ine kâh Lauda'nın Ferrari'sine edeceğiniz yolculuk sayesinde iki pilotu daha yakından tanırken, Formula 1'in o büyüdü dünyasında yaşanan hız ve yarış tutkusunu da iliklerinize kadar hissedeceksiniz.

Formula 1 tutkunları, 1970 yılından itibaren Formula 1 pilotları Niki Lauda ve James Hunt arasında yaşanan zeka ile bezenmiş, hırsla süslenmiş leziz bir rekabete tanıklık etmişlerdi. Belki birçokumuzun haberdar olmadığı bu rekabet, 90'lı yıllardan günümüze yaşanan Ayrton Senna - Alain Prost, Mika Hakkinen - Michael Schumacher, Sebastian Vettel - Lewis Hamilton ve Charles Leclerc - Max Verstappen gibi isimler arasında geçen rekabetlere de örnek teşkil etmiş efsane bir mücadele örneğiydi. 2013 yılında gösterime giren, yönetmen Ron Howard imzalı Rush (Zafer Hücum) isimli film, bu efsane rekabeti konu edinerek, izleyiciyi 70'lerin mücadeleye dolu atmosferine götürmeyi başarıyordu.

Filmde, Lauda ile Hunt rekabetinin zirveye çıktığı 1976 yılına gidiyorsunuz. Daha başlangıcından itibaren atmosferine dahil olduğunuz mücadele, kemerleri bağlamanız ve arkanıza yaslanmanız hissini çabucak uyandırıyor. Sonrasında ise kâh Hunt'ın McLaren'ine kâh Lauda'nın Ferrari'sine edeceğiniz yolculuk sayesinde iki pilotu daha yakından tanırken, Formula 1'in o büyüdü dünyasında yaşanan hız ve yarış tutkusunu da iliklerinize kadar hissediyorsunuz.

Filmde daha derinlemesine tanıma imkânı bulduğumuz her iki karakter de olağanüstü isimler. Filmi izlerken Niki Lauda'nın analiz yeteneğine hayran kalıyor ve otomobilden gerçek anlamda anlayan bir duayen olduğunu görüyorsunuz. Gerçi Lauda'nın aracına otomobil demek de biraz haksızlık olacaktır. Tutkunlarının deyimiyle, sonuçta o bir "Ferrari"!

Niki diyorduk... Mantıklı, risk almaktan hoşlanmayan, istikrarlı bir pilot. Hunt ise hoyrat, boş vermiş, gününü gün eden bir yapıda. Fakat iki farklı karakterin aynı şey uğruna mücadelesiyle tatlanıyor senaryo. Bu film birçok noktadan incelenebilir elbette. Ancak biyografi tarzındaki yapımın belki de en öne çıkan özelliği; seyircinin gözünden değil de, Formula 1'in içinde yer alan karakterler açısından bu spora ve rekabete

bakmanızı sağlaması. Belki de bu yüzden bu kadar alıp götürüyor hikâyesi sizi...

Filmin içinde dram var, spor var, farklı hayat felsefeleri var. Hayal kırıklıkları, maceralar, restler, riskler ve heyecanlar var. Ama tüm bunlar o kadar tadında ve yerli yerinde ki, bu sebeple çarçabuk onun bir parçası oluyor ve hikâyeden çıkmak istemiyorsunuz.

İki pilotun Formula 3'den Formula 1'e uzanan hikâyelerinden yola çıkılarak hazırlanan filmin senaryosu, aslında bize biraz da yaşamı anlatıyor. Filmde, Hunt'ın yaptığı spinlere, boş vermişlik yüzünden her şeyi terk etmiş bir adamın bir dünya şampiyonluğuna sarılmasına, Niki'nin yarış anında yerli yerince verdiği mantıklı kararlar ve sakin sürüş teknikleriyle ve alevler arasında şampiyon olma uğruna hayata tutunmasına tanıklık ediyorsunuz. Nürburgring'in zorlu 185 virajından 1976 yılının son yarışı Japonya Grandprix'ine; "uzun bir yol, uzun bir yolculuk, rakip çok, hava şartları kimi zaman zor kimi zaman güzel, mücadele zaten bizim işimiz..." mesajı veren iki pilotun bin bir olumsuzluk, emek, çaba ve hırsın sonunda kavuştuğu başarılar ve şampiyonluklar ise izleyici için ilhamlar vermeyi de ihmal etmiyor. Zira film, tıpkı Formula 1 gibi her daim her olumlu ve olumsuz yanıyla çaba ve mücadele isteyen hayata dair, bizlerin hayat yolculuğunda nasıl kararlar aldığımızı ya da almamamız gerektiğini iki karakter üzerinden sorgulatmayı başarıyor. Karşılaştığımız zorluklar karşısında pes mi edeceğiz veya nelerden vazgeçeceğiz ya da tutkunu olduğumuz şeyler için neleri ortaya koymamız gerektiğini gözden geçirmemizi sağlıyor.

Ses efektleri, oyunculuklar, görüntü kullanımı gerçekten başarılı olan film sonunda, Formula 1 izleyicisi değilseniz dahi bu sporun birçok terimine hâkim de oluyorsunuz. Niki Lauda'yı Daniel Brühl'ün, James Hunt'ı ise Chris Hemsworth'un canlandırdığı ve oldukça başarılı kurguya sahip Rush için şimdiden iyi seyirler...

Koronodan Obeziteye Türk Gençliğinin Spor Kültürü

Tarihte; oyun, oyalanma, eğlenme ve işten uzaklaşma gibi değişen anlamlarıyla, beş altı bin yıl önce bir çeşit beceri oluşturma oyunu olarak karşımıza çıkan spor, bireyin bedensel, ruhsal ve sosyal gelişimini sağlayan bir eylem biçimidir. Bu bağlamda; tarihsel düzlemde göze çarpan ya da bilinen ilk spor türleri devlet haline gelmiş topluluklarda, ortaya çıkmıştır.

Spor kültürü oluşumu konusunda M.Ö. 2700'e doğru, dini referans alan bir beden eğitimi yöntemi olan Kung-fu branşını ortaya çıkaran Çin Uygarlığı ve tarihteki ilk biçimsel spor örgütünü kuran Japonlar öne çıkmaktadır. Japon İmparatoru Yoo-zei tarafından ülkenin yüzme federasyonu 1603 yılında kurulmuştur. Eski Türklerde ise Hun Devleti, Harzemşahlar, Samanoğulları, Selçuk-

lu Devleti ve Osmanlı İmparatorluğu başta olmak üzere; güreş, atıcılık, avcılık, binicilik, kılıç, okçuluk, labut atmak, gürz ve topuz kullanmak, cirit, çöğen, gökbörü, tepük, tokmak, kayak, matrak sporlarının yapıldığını görmekteyiz. Spor kültürünün oluşumu konusunda coğrafya temel belirleyici konumundadır. Kırgızlarda bir çocuk doğduğunda kadınların da katıldığı 265 kilometrelik bir koşu, tarih sayfalarında atletizme örnek bir geleneksel sportif etkinlik olarak karşımıza çıkmaktadır.

Günümüz modern toplumlarına geldiğimizde, sporun serbest zaman değerlendirilmesinde en çok başvurulan yollardan biri olduğunu görmekteyiz. Serbest zaman etkinliklerine katılan bireylerin, katılmayanlara oranla her anlamda daha sağlıklı oldukları geniş ölçüde kabul edilen bir gerçektir. Özellikle sağlıklı nesiller yetiştirme noktasında önemli bir etken olan spor kültürünün ülke gençliğimiz üzerindeki etkilerini ortaya koymak, spor kültürünün geliştirilmesi açısından büyük önem taşıyor.

İsmail GÖKÇEK

Sporculara Eğitim Bursu

“Hocamın beni tercihe zorlaması, benim okulu bırakmama sebep olmuş, beni zorunlu bir yola sokmuş, futbolu çok sevmemin de etkisiyle, benim profesyonelliğe giden yolda yaşadığım zorluklara katlanmama vesile olmuştu.”

Gençlik ve Spor Bakanımız Sayın Mehmet Muharrem Kasapoğlu'nun başarıyı teşvik eden milli sporculara vakıf üniversitelerinde tam bursla okuma imkânı sunan projesini hayata geçirmesi, lise yıllarımda tercih yapmaya zorlandığım anımı hatırlatarak beni bir anda geçmişe götürdü. Çocukluğumdan beri futbolu çok seviyorum. İlkokulda okul biter bitmez çantamı arkadaşlarımla eve gönderiyor, hemen okulumuzun yanındaki sahada maç yapıyordum. Tabii eve geldiğimde ailemden fırça yemem kaçınılmaz oluyordu. Genellikle ders çalışmadığım için uyarılıyordum, ama ben dersi derste dinlemediğim için derslerim oldukça iyiydi, her sene pekiyi ile dolu karne getirdiğimden dolayı uyarı şiddetli olmuyordu...

İlkokulu bitirmiş ortaokula başlamıştım. Okulum stadyumun olduğu Karabük'ün Yenışehir semtindeydi, Karabükspor'un altyapı takımı da orada antrenman yapıyordu. Sınıf takımında oynuyordum. O ara Karabükspor alt yapı takım seçmeleri yapılmış fakat benim haberim olmadığı için seçmelere katılamamıştım. Sınıf takımında da oynayan bir arkadaşım seçmeleri kazanmış, yıldız takıma seçilmiş ve antrenmanlar başlamış. Arkadaşım Ayhan bir gün yanıma gelerek bana, “seni hocamıza söyleyeceğim, bir antrenmanda denemesini isteyeceğim” dedi. Hoca'ya söylemiş, hoca da “tamam” demiş. Söylediği tarihte antrenmana çıktım. Hoca çift kale maç yaptırdı, maç sonunda beni yanına çağırdı, takıma aldığını söyledi. O anki

mutluluğumu anlatamam. Lisanslı olarak Karabükspor'un alt yapısında futbola başlamıştım, önce genç takıma yükselmişim, sonra adım a takıma alınacak oyuncular arasında anılmaya başlamıştı. Genç takıma yükseldiğimde liseye başlamıştım. Okulum Demir Çelik Lisesi'nin ön cephesi stadyuma bakıyordu, ben de cam kenarında oturup ders boyunca futbol üzerine hayaller kuruyordum. Derste dersi dinleyen ben gitmişim de, hayaller kuran başka bir ben gelmişti sanki... Bu değişimin sonucu; sekiz zayıfla sınıfta kalmıştım...

Öğrencilik yıllarımda okulda çok aktiftim, okul voleybol takımı seçmeleri olduğunu öğrendim ve seçmelere girmeye karar verdim. Daha önce mahallemizde bir voleybol severin yaptırdığı direklerle balık ağından bozma fileden oluşan sahada bize sıra gelirse ve futboldan zaman bulursak voleybol oynuyorduk. Mahalleden öğrendiğim kadarıyla voleybola bir yatkınlığım vardı.

Seçmelere girmemin ana sebebi futbola ilintiliydi; bu spor sayesinde sıçramamı oldukça geliştirebilecektim. Hafta sonu yapılan seçmeler için kapalı salonda yerimi almıştım, salon oldukça kalabalıktı, sıramı beklemeye başladım ama bir türlü sıra gelmiyordu. Bu beklemeden sıkılmıştım. Başladım ısılıkla bir türkünün melodisini çalmaya. Salonda o kadar ses vardı ki, kendi ısılgımı duymakta zorlanıyordum. Hoca doluşırken benim ısılk çaldığımı fark etmiş, tüm salonun susmasını sağlamıştı. O sessizlikte bir anda kendi ısılgımı duyunca hemen ısılgı kesdim. Hocam da “kesme devam et, sıkıldın mı” dedi ve ekledi “hadi kalk bakalım, ısılk çaldığın kadar yetenekli misin görelim...”

Seçmeler sonunda okul takımına girmiştim. Futbolun yanında, okul voleybol ve atletizm takımlarında da görev yapıyordum. Karabükspor genç takım hazırlık maçlarıyla, lise voleybol hazırlık maçları çıkışı, doğal olarak ben futbol maçlarını tercih

KÖŞE YAZISI

Yazı: İsmail GÖKÇEK

ettim, bunun sebebi de futbolu daha çok sevmemdi. Benim bu tercihim beden eğitimi hocamızı kızdırmıştı. Hocamız aynı zamanda okul müdür yardımcısı olarak da görev yapıyordu. Bilmiyorum şimdi o yönetmelik var mı; o vakitler eğer bir amatör takımda oynayacaksan okulundan izin alman gerekiyordu ve bu verilen izin gerekli görüldüğünde iptal edilebiliyordu. Bir gün beden eğitimi dersinde hocamız teknil aldıktan sonra beni iki adım öne çıkararak, ders boyunca nasihat etmeye başladı. Karabükspor'un çok insanı yediğini, fazla umutlu olmamam gerektiğini, neden voleybol oynamam gerektiğini söyledi. Beni çok kızdırmıştı, hocamın tüm sınıfın önünde fırçayla karışık nasihat etmesi... Bir sonraki ders için sıfırtaydık, okulun dâhili hoparlöründen şöyle bir anons duyuldu; herhangi bir amatör takım da spor yapabilmek için okuldan izin alınması gerektiğini, izin almayanların amatör lisanslarının iptal edileceğini söyledi anonsu yapan. Bunun üzerine çantamı topladım ve sınıftan ayrıldım. Okulu bırakmaya karar vermişim, çünkü hocam beni tercih yapmaya zorlamıştı. O an için aldığım kararın doğruluğundan emindim...

Lise ikideydim. Okulun bitimine iki ay kala bırakmışım okulu. Hocam 20 gün sonra bana haber gönderdi, "rapor alsın gelsin" diye. Ama ben dönmedim okula, çünkü benim açımdan her şey iyi gidiyordu. Burada bir pişmanlığımı belirtmek istiyorum, keşke ikisini, yani spor ile okulu bir arada yürütebilseydim.

Üniversite okumayı, o ortamı yaşamayı çok isterdim. Karabükspor'da A takımla antrenmanlara başlamıştım, zaten Mayıs ayıydı yani sezon sonu gelmişti. Yeni sezon için kulüpte a takıma alt yapıdan çıkacak oyuncu listesi asılmıştı, kendimden o kadar emindim ki, listede olduğumdan listeye bakmak için hiç acele etmedim. Bir müddet sonra listenin başına gittim, listeye baktım ama ismimi göremedim, tekrar baktım yine göremedim, kadroda olacağımı banko gördüğüm için, içimden bir yanlışlık oldu diye düşündüm. Kulüp yetkilisine "listede bir yanlışlık mı var, ismimi göremedim" dediğimde, "liste neyse odur" dedi. Benim yerime başka bir arkadaşımı almışlardı, yöneticilerden biri yanıma gelerek beni teselli etmeye çalıştı. "Sen çalışmaya devam et, seneye kesin a takıma yükselirsin" diyerek. Büyük hayal kırıklığı yaşıyordum. Kendimi çok şartlandırmıştım, çünkü ilgili herkes benim kesin alınacağımı söylediği için, ben de kendimi ona göre hazırlamıştım. Beklentim büyük olduğu için hayal kırıklığım büyük olmuştu. Evet, hayal kırıklığım büyük olmuştu fakat bu durum benim futbola küsme sebebim olmazdı, ilgili kişilere kızgındım hepsi o. Genç ve amatör takımla antrenmanlara devam ettim, başka da çarem yoktu, çünkü gemileri yakmıştım. Benim a takıma alınmadığımı duyan hocam bana haber göndererek, "ben dememiş miydin sana Karabükspor çok insanı yedi, fazla umut bağlama diye. Bak ben haklı çıktım!" demişti. Hocama cevaben,

"ben mutlaka profesyonel olacağım, geçimimi de futboldan sağlayacağım" diye haber gönderdim.

Yıllar sonra acılı ve sıkıntılı yollar dan geçtikten sonra profesyonelliğe adım atmış, Türkiye'nin dört büyük kulübünden biri olan Trabzonspor'a transfer olmuşum. Hocama başardığımı söylemek için sabırsızlanıyordum. Hocamın Ankara'da bakanlık bünyesinde çalıştığını öğrendim ve Ankara takımlarıyla yapacağımız maç için Ankara'ya geldiğimizde hocamı aradım. Kendimi tanıttım, hemen hatırladı. Hoş beşten sonra "başardım hocam" dedim. "İnanç ve azminden dolayı kutlarım seni" dedi. Hocama başardığımı söylemek, onun takdirini almak beni rahatlatmıştı.

Hocamın beni tercihe zorlaması, benim okulu bırakmama sebep olmuş, beni zorunlu bir yola sokmuş, futbolu çok sevmemin de etkisiyle, benim profesyonelliğe giden yolda yaşadığım zorluklara katlanmama vesile olmuştu. O günlerde davranışına çok kızdığım hocamın profesyonel olmamda farkında olmadan katkısı olduğunu bugünkü bakış açımla görüyorum. Bu durum bana bir ayeti hatırlattı: "Sizin hayır sandıklarınızda şer, şer sandıklarınızda hayır vardır. Allah bilir siz bilmezsiniz."

Yaşam sevincinizin hiç bitmemesi dileğiyle...

Hocamın beni tercihe zorlaması, benim okulu bırakmama sebep olmuş, beni zorunlu bir yola sokmuş, futbolu çok sevmemin de etkisiyle, benim profesyonelliğe giden yolda yaşadığım zorluklara katlanmama vesile olmuştu.

Türk Cimnastiği Hayalin Ötesine Geçiyor!

Yazımıza önemli bir uyarıyla başlayalım; Milli cimnastikçilerimize ilişkin birazdan okuyacağınız satırlar, yıldızlarımızın Avrupa Artistik Cimnastik Şampiyonası'nda tarihe geçecek başarılarından çok kısa bir zaman öncesinde kaleme alınmıştır.

Ve evet, Türk cimnastiği adına iddialı olmanın keyfini, gururunu yaşadığımız bu tarihi sürece ilişkin kaleme aldığımız satırlarda da sıkça aynı kelimeleri okumak durumunda kalacaksınız. O yüzden, yıllarca bu kelimeleri bir araya getirebilmenin hayalini kuran bir cimnastik sevdalısı olarak bizleri mazur göreceğinizi umuyoruz.

Öncelikle yazımıza başladığımız iddialı cümlelerin içeriğini biraz açalım ve Avrupa Artistik Cimnastik Şampiyonası'nda Milli sporcularımızın neden tarihe geçeceğini maddeler eşliğinde mercek altına alalım;

Yıllarca bir arada kalabilmek

Milli sporcularımız çocuk yaşlardan bugüne dek antrenmanlarda, özellikle Milli Takım kamplarında bir arada yarışmalara hazırlanma şansını yakaladı. Bu durum, birbirlerine karşı hem iyi birer dost hem de itici bir güç olabilmelerini sağladı.

Doğru rol model sporcularla bir arada olmak

Önlerinde Ümit Şamiloğlu, Göksu Üçtaş Şanlı gibi rol model isimler-

le birlikte çalışmak, hemen hemen aynı yaş grubunda olan yıldız sporcularımız için başarılarını tetikleyen önemli unsurlardan biri oldu.

Başarıya götüren yol haritasının en iyi şekilde uygulanması

Doğru alt yapı hamleleriyle birlikte, sistemli bir tarama sonucunda keşfedilen Milli sporcularımız, Türkiye Cimnastik Federasyonu'nun titiz çalışması ve Türkiye Olimpiyat Hazırlık Merkezi (TOHM) projesinde ortaya konan vizyon çerçevesinde başarılarını her geçen yıl üzerine koyarak 'istikrar'a kavuştu.

Türkiye için artistik cimnastikte unutulmayacak bir yıl: 2019!

Bahsettiğimiz bu maddeler ışığında Türkiye, 2019 Dünya Artistik Cimnastik Şampiyonası'nda tarihinin en büyük başarılarından birine imza attı.

İbrahim Çolak, şampiyonada dünya şampiyonluğuna ulaşarak tarihe adını altın harflerle yazdırırken, Ahmet Önder de kazandığı gümüş madalya ile bir başka tarihi başarının mimarı oldu. Şampiyonada söz konusu iki sporcumuzun yanı sıra Ferhat Arıcan ve Nazlı Savranbaşı da Tokyo 2021 vizesi almayı başardı.

Tokyo 2021'in provası Mersin'de gerçekleşecek

Artistik Cimnastik Milli Takımlarımız, 2019 yılındaki unutulmaz başarıların ardından şimdi hem kadınlarda hem de erkeklerde gözünü zirveye, yani Tokyo 2021'e dikti. Millerimiz bu tarihi yoldaki en önemli provasını ise Mersin'deki Avrupa Şampiyonası'nda gerçekleştirecek.

Milli sporcularımız için şampiyonadaki hedef, her zaman olduğu gibi yine 'ilk'lere imza atabilmek olacak. Kariyerleri boyunca bu imzanın altını tecrübeleri, azimleri ve becerileriyle büyük bir gururla dolduran sporcularımız için şimdi kendi ülkelerinde efsane olma vakti geldi!

Bizlere bu tarihi anlara tanıklık etmenin ayrıcalığını ve keyfini yaşatan Milli sporcularımıza şimdiden çok teşekkür ediyoruz. Gelecek nesillerin gururla hatırlayacağı ve cimnastikte Türk sporuna çağ atlatacak bu isimlerin, bizlerin dönemine denk gelmesi ne kadar büyük şans farkındayız değil mi?

Bir sporsever olarak bu farkındalığa sahip olup bu şansını doyasıya yaşamamız dileğiyle...

Son olarak önemli bir not

Türk cimnastiğindeki altın çağımızdan bahsettiğimiz bu yazımızı şimdilik noktalarken, aerobik dalında ülkemize 'ilk'leri yaşatan Ayşe Begüm Onbaşı ile '3 çember 2 labut' aletinde Avrupa şampiyonu olarak tarihe geçen Kadın Ritmik Cimnastik Grup Milli Takımımızla ilgili ayrı bir yazımızın olacağını da özellikle belirtelim.

Keşfeden ve Keşfedilenin Penceresinden **Atletizm**

Oğuzhan Kaya, genç ve başarılı bir milli atletimiz. Kendisinin yeteneklerinin keşfedilmesi ve atletizme başlamasına vesile olan ise atletizm ve futbol antrenörü Samet Eğribel. Bir araya geldiğimiz hoca ve öğrencisinden yollarının kesişme süreci, atletizmin önemi ve başarıya uzanan hikâyelerini dinledik...

Öncelikle sizleri kısaca tanıyabilir miyiz?

Samet Eğribel: İstanbul Esenler doğumluyum. İlk ve ortaöğrenimimi Esenler Atış Alanı İlköğretim okulunda, liseyi Bayrampaşa Sabit Büyük Bayrak Lisesinde tamamladım. Üniversiteyi Haliç Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, antrenörlük eğitimimi futbol uzmanlık alanında bitirdim. Yüksek lisans eğitimimi ise İstanbul Gelişim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü "Hareket ve Antrenman" alanında tamamladım.

Oğuzhan Kaya: 19 Yaşındayım. Milli Atletim. İstanbul Esenler'de yaşıyorum. Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde okuyorum.

Sahip olduğu potansiyelin farkında olmayan çocukları nasıl spora kazandırabiliriz?

Samet Eğribel: Öncelikle hangi spor alanında yetenekli olduğunu gerekli testlerle keşfedip yetenekli olduğu branşa yönlendirirsek, hem onun sevdiği branşta başarılı olabildiğini sağlarız hem de daha çabuk ilerlemesini sağlarız.

Genç yaşta spora yönelmeniz karakteristik özelliklerinizde bir değişiklik yarattı mı?

Oğuzhan Kaya: Bu durumun çok etkisi oldu. Daha azimli biri oldum. Hayata daha hırslı baktım. Bir adım daha ilerlemek için elimden gelen her şeyi yaptım. Fedakârlıklar yaptım. Antrenmana gidiyordum ve arkadaşlarımla görüşemiyordum çoğu zaman. Sosyal hayatımda bu şekilde fedakarlıklar yaptım.

"BAŞARI ÇABA İSTİYOR"

Yolunuz nasıl kesişti? Keşfetme süreci nasıl oldu sporcumuzla?

Samet Eğribel: Galatasaray Futbol Akademisi'nde kaleci antrenörlüğü yaptığım sene antrenmanlar öğleden sonra olduğu için, öğleden önce okullarda görev alıp bazı yetenekli çocukları keşfetmem için bana izin verildi. Ben de Esenler'de yaşadığım için, Esenler İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne gittim ve görevli öğretmen olmak istedim. Onlar da Esenler Örfi Çetinkaya Ortaokulunda açık olduğunu söylediler ve beni oraya yönlendirdiler. 8. sınıflarda derse giriyordum. Okul futbol takımı ve atletizm takımlarıyla ilgilendim.

Oğuzhan'ı önce okul futbol takımına seçmiştim. Takımdaki hızını, maç içerisindeki kabiliyetini gördüm. Oğuzhan okul futbol takımında oynarken, İlçe Müdürlüğünden atletizm yarışları için bize yazı geldi. Oğuzhan'ı önce ilçe yarışlarına götürdüm. Orada birinci olarak yeteneğini kanıtladı ve bizleri gururlandırdı. Daha sonra ile götürdüm. İlde de imkânlardan dolayı gerekli ekipmanlarımızı tedarik edememiştik ve iki saliseyle dereceye girememişti. Ben orada Oğuzhan'a pes etmemesi gerektiğini, yeteneğinin olduğunu, sonuna kadar mücadelesine devam etmesi gerektiğini söyledim. O da beni dinledi ve antrenmanlarını hiç aksatmadı. Çok çalışkan bir öğrencimdi. Daha sonra Oğuzhan'ı Galatasaray'a, atletizm takımı antrenmanlarına götürdüm. Koray hocayla tanıştırdım. Koray hoca da gerekli imkânı verdi.

Spor ve eğitim hayatını bir arada yürütmeye korkan yaşlıtlarına bir mesajın var mı?

Oğuzhan Kaya: Başarılı olmak istiyorsanız antrenman yapmak zorundasınız. Ben okula gitmek için her gün sabah 06.00' da kalkıyordum, 15:00'de çıkıyordum. Çıktıktan sonra antrenmana gidiyordum. Sonra eve gidiyordum. Cumartesi günü dışında bu şekilde yapıyordum. Başarı istiyorsanız çabalamanız gerekiyor.

ATLETİZM VE CİMNASTİĞİN ÖNEMİ

Spor yapan insanların daha disiplinli olduğu bir gerçek. Küçük yaştaki bireyleri bu disipline alıştırmak için tavsiyeleriniz nelerdir?

Samet Eğribel: Disiplin her alanda olduğu gibi bu alanda da çok önemli. Disiplinli bireyler kendilerini mücadeleleriyle, başarılarıyla kanıtıyorlar. Disiplin küçük yaş gruplarına aşılamamız gereken bir olgu. Disiplinli bireyler her alanda başarılı olabilirler, bunun için de sevdikleri spor dalına öğrencilerimizi yönlendirmemiz gerekiyor. Böyle olduğunda zaten sevdikleri için, o spor dalı için mücadeleye başlayacaklardır. Bütün sporların ana dalının Atletizm ve Cimnastik olduğunu düşünüyorum. Küçük yaş gruplarına öncelikle cimnastik ve atletizmi kazandırmamız gerekiyor. Hangi alan olursa olsun, bu iki dal çok önemli bir kazanım. İlerleyen süreçlerde yetenekleri doğrultusunda çeşitli branşlara yönlendirmemiz gerekiyor. Yani "gel evladım sen futbolcu olacaksın" diye kesin bir yargıyla yaklaşmamız gerekiyor. Örneğin; Oğuzhan ilk geldiğinde "Hocam ben futbolcu olmak istiyorum" demişti. Evet futbolcu olabilir ama onun atletizm özellikleri çok ön planda olduğu için ona atletizmde daha başarılı olabileceğini söyledim.

Hedeflerinden bahseder misin?

Oğuzhan Kaya: Bu sene hem Dünya hem de Avrupa Şampiyonası var. Geçen sene olduğu gibi orada da altın madalya almak istiyorum. Sonrasında her sporcunun hayali olduğu gibi Olimpiyatlara gitmek istiyorum. İnşallah bunu gerçekleştirmek istiyoruz.

Öğretmenlerimiz için bir mesajınız var mı?

Samet Eğribel: Bizlerin bu zamana kadar gelmemize katkısı olan tüm vefakâr öğretmenlerimizin Öğretmenler Günü'nü en içten dileklerimizle kutluyorum. Eli öpülesi tüm öğretmenlerimize selamlarımı iletiyorum.

le kutluyorum. Eli öpülesi tüm öğretmenlerimize selamlarımı iletiyorum.

Oğuzhan Kaya: Onlar öğrencilerinin hayatlarına dokunuyorlar. Yüce bir meslek olduğunu düşünüyorum. Tüm öğretmenlerimizin Öğretmenler Günü'nü kutlarım ve ellerinden öperim.

Avrupa Şampiyonluğuna giden süreçte mutlaka çok anın olmuştur. Bunlardan bir tanesini bizimle paylaşır mısın?

Oğuzhan Kaya: Sezonun en başından itibaren haftada altı gün antrenman yapmaya başladım. Günde çift idman yapıyordum. Bu süreçte çok zorlandım. İnsan vücudu bir yerden sonra zorlanabiliyor. Avrupa Şampiyonasına yaklaştığımızda bacağımda ufak bir sıkıntı olmuştu. Bu sebeple psikolojik olarak düşüşe geçmiştim. Ama hocalarım ve arkadaşlarım bu zorlu süreçte yanımda oldu. Atlatacağıma inandım ve Avrupa Şampiyonası'na gittiğimizde başardım.

Samet Eğribel: 2019 Esenler Erokspor' da Kaleci Antrenörü olarak çalıştığım sürede Nevşehir'de kampta ikinci günümüzdü ve Oğuzhan bir mesaj atmıştı: "Hocam Avrupa Şampiyonu oldum, bu yola başlamamda sizin emeğiniz var" demişti. Bu beni çok mutlu etmişti. Ekip arkadaşlarımla ve futbolcularla da paylaşmışım. Oğuzhan inşallah olimpiyatlara giderek ve dünyada da çok büyük başarılar elde ederek bizi gururlandıracak. Buna inancım sonsuz. Tüm antrenör arkadaşlarımıza, öğretmenlerimize bu yetenekleri keşfetme konusunda çalışmalarını tavsiye ediyorum. Ülkemizde çok yetenekli sporcularımız ve antrenörlerimiz var, bunu başarabiliriz. Her şey ülkemiz için.

Oğuzhan Kaya

Bir adım daha ilerlemek için elimden gelen her şeyi yaptım. Fedakârlıklar yaptım. Antrenmana gidiyordum ve arkadaşlarımla görüşemiyordum çoğu zaman. Sosyal hayatımda bu şekilde fedakarlıklar yaptım.

İLKOKULDA BEDEN EĞİTİMİ DERSİNİN ÖNEMİ

Son olarak eklemek istedikleriniz nelerdir?

Oğuzhan Kaya: Beden eğitimi öğretmenlerinden Gençlik ve Spor Bakanlığında gelen maileri ve yazıları dikkate almalarını istiyorum. Her öğrenciyi tek bir spor dalına yönlendirmemelerini istiyorum. Basketbol, cimnastik, atletizm vs. hangi branş olursa olsun yarışlara götürmelerini rica ediyorum.

Samet Eğribel: Hem öğretmen hem de profesyonel futbol antrenörü olarak ilkokullarda beden eğitimi dersi verilmesinin yalnızca kolejlerde değil, devlet okullarında da olması gerektiğine inanıyorum. Çünkü ağaç yaşken eğilir. Oğuzhan'ı ben 8. sınıfta keşfettim ama ben veya başka bir hocamız olmasa belki bu yetenekler kaybolup gidecekti. İlkokullarda beden eğitimi hocaları, spor uzmanları ve antrenörler olursa, bu yetenekleri toplumumuza ve Türk sporuna kazandırmış oluruz.

Sorumlu Bir Nesil ve Gönüllülük

Ece ÇİFTÇİ

Daha önce “kelebek etkisi”ni hiç duymuş muydunuz? Küçük değişikliklerin büyük ve tahmin edilemez sonuçlar doğurmasına kelebek etkisi (butterfly effect) deniliyor. Kelebek etkisine inanan birey ya da grupların sorunlara karşı duyarlı davranışlar sergilemesini sosyal sorumluluk olarak adlandırıyoruz. Ne de olsa Amazon Ormanları’nda bir kelebeğin kanat çırpması dünyanın başka bir ülkesinde ya da diyarında bir fırtınaya sebep olabilir.

Toplum yaşamının refahının yükseltilmesi, sürdürülebilirliğinin sağlanması için önem arz eden sosyal sorumluluk davranışları devlet ve sivil toplum örgütleri için önemli bir uğraş alanı. Birleşmiş Milletler’in tanımına göre; bireyin kendi özgür iradesiyle maddiyata dayanmayan bir motivasyonla kendi ve/veya ya da yakın çevresi dışındaki bireylere, diğer canlıların yararına yönelik gerçekleştirdiği faaliyetlerin hepsine de gönüllülük diyoruz. Kısaca gönüllülüğü “gönümüzden ve ortak iyiye ulaşmak için yaptığımız eylemler” olarak düşünebiliriz.

Gönüllülüğün Türkiye’deki kırılma noktalarından biri ise 2019 yılında Gençlik ve Spor Bakanlığı’nın gönüllülüğü Türkiye’de bir politika olarak gündemine alması ve Gönüllülük Yılı ilan etmesi ile oldu. Peki, ne demek bu Gönüllülük Yılı?

Kamu tarafından artık toplumsal fayda tanımlanıyor ve kurumsallaşılıyor demek. Gönüllüler alkışlanıyor, bu da demektir ki, ne kadar çok rol model gönüllü çıkarsa o kadar çok insanı gönüllü olmaya teşvik edebileceğiz. Aynı zamanda gönüllülüğün, sivil

toplumun belki uzun vadede sosyal girişimlerin yasal zeminlerini konuşarak mevcut güven eksikliklerini giderebileceğiz.

2018’de yayımlanan Dünyada Gönüllülüğün Durum Raporu’na göre gönüllülerin sayısı dünyada 1 milyardan fazla. Bu sayıya iş gücü olarak baktığımız zaman, 109 milyon tam zamanlı çalışan işçiye eş değer. Gönüllüleri bir ülke olarak kabul edersek, bu sayıyla birlikte tam zamanlı iş gücü bakımından dünyanın beşinci büyük ülkesini gönüllülerin oluşturduğunu söyleyebiliriz. Evrende ve toplumda farklı şeyler görmek istiyorsak farklı şeyler yapmalıyız. Üstelik ‘Gönüllü Ülke’miz varken bunu daha kolaylıkla yapabiliriz. Peki, ülkemize dönüp baktığımızda gönüllülük durumu nedir?

2018 verilerine göre maalesef durum pek iç açıcı değil. Gönüllülük için harcanan zaman çerçevesinde Türkiye, 146 ülke arasından 126. sırada ve %7’lik bir gönüllü katılımı var. 2000’li yılların başından beri belirli aralıklarla yapılan bu istatistiklerden sonra harekete geçen birçok eğitimci ve sivil toplum çalışanı oldu. Gönüllülüğün bir görevden çok bir bilince dönüşmesini destekleyen bu grup gönüllülüğü okul sıralarına taşımak için büyük çaba gösterdi ve göstermeye de devam etmekte.

Gönüllülük faaliyetleri insanlık için dilediği farklı şeyleri görmenin en kolay ve en güzel adımıdır. Çıkar ve karşılık beklemeden yarattığımız fayda ile küçük ya da büyük değişimler yaratabilmek gönüllülük ve kelebek etkisinin de en güzel örneğidir aynı zamanda. Kelebek Etkisi’ni bir felsefe olarak düşündüğümüzde yarattığımız bir faydanın çok da alakalı görmediğimiz olayları ya da kişileri de etkilediğini görebiliriz.

KÖŞE YAZISI

Yazı: Ece ÇİFTÇİ

Bireylerin maddi ya da manevi karşılık beklemediği, kişisel çıkarlarını ön planda tutmadığı, manevi hazdan ziyade çalışma hayatına da hazırladığı, bireysel sorumluluk gerektirirken aynı zamanda ekip çalışmasını da öncelediği faaliyetler olması sebebiyle gönüllülük faaliyetleri kişisel gelişim açısından büyük önem arz eder. Dünyadaki birçok üniversite öğrencilerini toplum için yaptıkları çalışmalar ile değerlendiriyor. Ortaya koydukları sosyal fayda ile değerlendirilen öğrencilerin gönüllülük ve sivil toplum ruhu da perçinlenmiş oluyor.

Bu perçinlenmeyi teşvik etmek isteyen bir diğer sektör ise sosyal sorumluluk danışmanlığı veren şirketler. Alanda uzman kişilerin mentorluğunda projelerini hayata geçirme fırsatı bulan öğrenciler geleceğin bilinçli gençleri olarak hayata hazırlanıyor. Gerçekleştirdikleri projeler sayesinde derslerde öğrendiklerini gözlemleme, deneyimleme fırsatı bulmalarıyla akademik performanslarının kalitelerini de artırıyorlar.

Kurucusu olduğum SosyalBen Vakfı'nın iktisadi işletmesi SosyalBen Akademi de gönüllülüğün bir sorumluluk olması için danışmanlık faaliyetlerimizi sürdürüyoruz. SosyalBen Akademi'de eğitim kurumlarına gönüllülüğü öğrencilerine nasıl anlatabileceklerine dair dersler, liseli gruplar, kamu kurumları ve kurumsal firmalar için de sosyal sorumluluk projeleri üretme, geliştirme ve hayata geçirme konusunda danışmanlık verirken, gelecek nesillerin yaşadıkları dünyadan sorumlu olmalarını sağlıyoruz. Gönülden atılan her adımın uzun vadede aktif vatandaşlığın temeli olduğunu biliyor ve bu bilinç ile SosyalBen Akademi

modeli üzerinden gençlerin, çocukların, kamu ve kurumsal firmaların toplumsal fayda güden projelerin bizzat içinde yer almaları ve bu projeleri hayata geçirmeleri için 2015'ten beri danışmanlık faaliyetlerimizi güçlendirerek sürdürüyoruz.

Yerel ve global olarak toplumsal sorunlara kalıcı çözümler üretmek bu denli önem kazanmışken kelebek etkisi yaratmayı kim istemez ki?

“Kelebek etkisi felsefesini benimsemek dünyadan sorumlu olduğumuzun farkındalığını da artırır.”

7 PÜF NOKTASI

Yazı: Zeynep DEMİR

Hayallere Dalış:

Emre Sakçı

Mavi sulara kulaç attığında henüz 3 yaşındaydı. 15 yaşındayken, erkekler kategorisi tüm yaş gruplarında dünya rekoru kıran ilk Türk sporcu olmuştu. Şimdilerde ise kurbağalama tarihinde, dünyanın en iyi performansını sergileyen sporcusu olarak anılıyor. Bahsettiğimiz sporcumuz suların derinliklerinden gelen, "balık adam" olarak da hafızalara kazınan Dünya Şampiyonumuz: Emre Sakçı.

Bu yıl Budapeşte'de düzenlenen Uluslararası Yüzme Ligi'nde 25.74'lük derecesiyle kısa kulvar 50 metre kurbağalamada birinci olarak Türkiye rekorunu kıran genç yeteneği, hayallerine kulaç atarken yakaladık ve yüzmenin 7 püf noktasını sorduk. İşte rekortmen sporcumuzun cevapları:

“

Su hayatın vazgeçilmez unsurlarından birisi. Esneklik ve kas gelişimine de oldukça faydalı. Aynı zamanda su benim için sakinlik ve dinginlik veren en önemli araç.

”

1 YEL DEĞİRMENİ GİBİ OLUN

Yüzme ciddi teknik ve zarafet içeren bir spordur. Suyun içerisinde, kollarınızı bir yel değirmeni gibi çevirmeye çalışın. Yel değirmenleri gibi yumuşak ve hızlı bir şekilde hareket etmek başlangıç için harika olacaktır.

2 KENDİ ÖNÜNDEN ÇEKİL!

Yüzmeyi öğrenmenin önündeki en büyük engel insanın kendisidir. Yüzmeye yeni başlayacak kişilerin, en temel yapması gereken şeylerin başında korkularını yenmesi gelir. Bunu başardığınız takdirde başka rakibiniz yok.

7 PÜF NOKTASI

Yazı: Zeynep DEMİR

**BAŞARI
TAKVİMİ**
2020

Avrupa Rekoru

2019

Avrupa 2.'liği – Olimpiyat A Barajı
(Türk spor tarihinde, performans bazlı olarak barajı
geçip Olimpiyatlara katılmaya hak kazanan ikinci
sporcu olmayı başardı.)

2018

Dünya 5.'liği

2017

50 -100 metre kurbağalama ve serbest 2.'liği

2015

Dünya Gençler Rekoru

2013

İlk Türkiye Rekoru

“ Kasların kontrolünün öğrenilmesi yüzme tüyoları arasında en başta yer alır. Kasların sıkılması durumunda oksijen alımı ve yüzmek zorlaşır. Kasları suyun içerisinde rahat bırakmayı başarmak 7 püf noktanın en önemlisidir. ”

3 PANİK YOK!

Yüzmek bir denge işidir. Vücut anatomisi gereği suyun üzerinde kendi başına hiç hareket etmeden durabilmeniz mümkün. Suyun içerisinde sabırlı ve sakin bir şekilde kalmayı başardığınız takdirde yüzmek sizin için keyifli bir hâl olacaktır.

4 KASLARINIZI RAHAT BIRAKIN!

Kasların kontrolünün öğrenilmesi yüzme tüyoları arasında en başta yer alır. Kasların sıkılması durumunda oksijen alımı ve yüzmek zorlaşır. Kasları suyun içerisinde rahat bırakmayı başarmak 7 püf noktanın en önemlisidir.

5 ÜÇ KULAÇ BİR NEFES!

Söz konusu suyun altında kalmak olunca, atlanmaması gereken en önemli aşamalardan birisi de nefes kontrolü. Suyun içerisindeyken adrenalin ve tansiyonu kontrol altında tutmak için oksijensiz kalınmamalıdır. İşte yüzme branşında başarının 7 püf noktasından kuşkusuz biri de; üç kulaç bir nefes!

6 SU HAYAT DEMEK!

Su hayatın vazgeçilmez unsurlarından birisi. Esneklik ve kas gelişimine de oldukça faydalı. Aynı zamanda su benim için sakinlik ve dinginlik veren en önemli araç. Suya her girdiğimde ilk günkü coşkuyla kulaç atıyorum. İşte bu durumda başarıya kulaç atmanın 7 püf noktasından en önemlisi suda hayat bulmaktır.

7 ANTREMAN

Yüzme pratik işidir. Eğer yüzme performansınızı gözle görülür bir şekilde artırmak istiyorsanız, antrenman programınızın hem kuvvet, hem sürat, hem de dayanıklılık içeren komplike bir yapıyı içermesi gereklidir. Antrenör desteği ile birlikte sistemli bir şekilde antrenman yaptığınızda suya karşı dayanıklılığınızın artması kaçınılmaz olacaktır. Ne kadar çok antrenman, o kadar çok dayanıklılık!

İnternette Kendimize Özel Bir Alan

“**Sosyal medyada oluşturulan profillerin kontrolü görünürde bizde olsa da, aslında hiçbir kontrole sahip değiliz. Peki, kontrolü daha fazla elimize alabilmek ve kendi sayfalarımızı oluşturmak için internet üzerinde kendimize özel bir alanı nasıl edinebiliriz?**”

Gün be gün yaygınlaşan internet hizmetleri hayatımızda öyle yer edindi ki, ülkemizde yaklaşık 53 milyon kişi internet ile doğrudan etkileşim halinde. Alışverişten mesajlaşmaya, sağlıktaneğlenceye, eğitim ve öğretimden çalışmaya kadar birçok alanda interneti yaygın şekilde kullanıyoruz. Peki, internet üzerinde kendimize özel bir alanı nasıl edinebiliriz?

Kendi Kontrolümüzde Bir Sayfa

Sosyal medya profili oluşturmak pratik bir çözüm gibi görünebilir ancak bu platformlarda oluşturulan profillerin kontrolü görünürde bizde olsa da, aslında hiçbir kontrole sahip değiliz. Zira bu platformlar magazin veya haber kaynağı tarzında faaliyetlerini sürdürmekle birlikte, bilgi karmaşasına da sebep oluyorlar. Sosyal medya profillerinin

bilgi arşivleme konusunda yarattığı karmaşadan kurtulma ve ortaya koyduğumuz içeriğin kontrolünü daha fazla elimize alabilmek için internet üzerinde tutulan günceler (bloglar) iyi bir alternatif olarak karşımıza çıkıyor.

İnternet üzerinde günce (blog), kişisel veya kurumsal bir alan edinmek için ihtiyacımız olan web sitemiz için bir alan adı ve barındırma hizmeti edinmemiz gerekiyor. Alan adı, bir web sitesinin internet üzerindeki adı ve adresidir. Kişisel sayfalar için genellikle adsoyad.com(.tr) uzantısı kullanılırken, günceler için belirli bir konu üzerine yapılıyorsa konu isminin geçtiği alan adları tercih ediliyor; örneğin, geziguncem.com gibi veya anlamsal olmayan ama okunaklı dizilimler kullanılabilir. Örneklemeleri “.com” üzerinden vermiş olsam da, “.net, .org, .me” gibi kullanılabilir birçok uzantı bulunuyor.

Alan Adı Nasıl Alınır?

Web barındırma (Web Hosting veya Yer Sağlayıcı) hizmeti, bireylerin ve kuruluşların sitelerini “World Wide Web” (www) aracılığıyla erişilebilir hâle getirmelerine olanak tanıyan bir tür yer sağlama hizmetidir.

Alan adı tahsis (kayıt, tescil olarak da adlandırılmakta) hizmeti veren birçok kuruluş bulunuyor ancak dikkat etmemiz gereken husus, resmî bir organizasyon olan ICANN tarafından yetkilendirilmiş alan adı kayıt kuruluşu tercih etmek ve yerli bir firma veya resmî Türkiye temsilciliği bulunan bir firmadan alım yapmak faydalı olacaktır. Alacağınız alan adı “.tr” uzantılı ise bu alan adı tahsisi hizmeti ülkemizde Orta Doğu Teknik Üniversitesi tarafından ve yine ODTÜ tarafından yetkilendirilmiş kuruluşlar tarafından verilmektedir. Alan adları en az bir yıl süre ile tahsis

edilir, tahsis ücretleri ile kısa bir bilgi vermek gerekirse uzantılar arası farklılık göstermekle birlikte, Kırk Türk Lirası’ndan başlayan fiyatlarla alan adına sahip olabilirsiniz.

Web barındırma hizmetini BTK (Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu) tarafınca yetkilendirilmiş yerli veya resmî Türkiye temsilciliği bulunan yer sağlayıcı firmalardan tercih etmenizde fayda olacaktır. Bu firmaların listesini btk.gov.tr adresinden öğrenebilirsiniz. Web barındırma hizmetini aylık ödemeli veya yıllık ödemeli olarak alabilirsiniz. Genellikle alan adı kayıt kuruluşları web barındırma hizmeti de sunuyor. Alan adı ve web barındırma hizmetini aynı yerden almanız size birçok kolaylığı da beraberinde getirecektir.

Bir sonraki yazımda ise ilk güncenizi nasıl oluşturabileceğinizi anlatacağım...

Not: Alan adı tescili ve web barındırma hizmetleriyle ilgili sormak istedikleriniz olursa, cagdas.buber19@ogr.atauni.edu.tr adresime yazabilirsiniz.

Kişisel Bilgilerin İşlenmesi ve Paylaşılması Üzerine

ETİK PROBLEMLER

Günümüzde kullandığımız birçok internet sitesi, kullanıcılarının iletişim ve kişisel bilgilerini topluyor, izinsiz olarak paylaşıyor ve belki de satıyor. Hem özel yaşamın gizliliğini ihlal eden hem de bilişim etiğine uygun olmayan bu durumdan korunabilmek için daha dikkatli davranıp, bazı basit adımları atabiliriz.

Bir üyesi olduğumuz bilgi toplumunda, bilgiye olan ihtiyaç ve bu bağlamda bilginin önemi her geçen gün artıyor. Bilgiye olan bu talep, kişisel verilerin korunması konusunda çeşitli etik ve yasal problemleri de beraberinde getiriyor. Birçok büyük firma; reklam ve ürün-pazar araştırması başta olmak üzere çeşitli alanlarda istatistiksel veriler elde etmek için internet kullanıcılarının kişisel bilgilerine ihtiyaç duyuyor ve bazıları da bu bilgilere yasal olmayan yollardan ulaşıyor.

Günümüzde kullandığımız birçok internet sitesi, bizler ile ilgili çeşitli bilgiler topluyor. Özellikle sosyal medya platformları kişisel bilgilerin toplanmasında büyük bir rol oynuyor. Çünkü sosyal medya platformlarının etkisi ile neredeyse “özel hayatın gizliliği” kavramı anlamını yitirdi. Bunda, birçok paylaşımın dikkatsizce yapılması daha da etkili oluyor.

Özel Hayat ve Bilişim Etiğinin İhlali

Genel olarak kullanıcıların toplanan iletişim ve kişisel bilgileri izinsiz olarak paylaşıyor. Örneğin, ürün tanıtımı ve çeşitli reklam yayınları için e-posta adresi ve telefon numarası, çeşitli istatistik, ürün-pazar araştırmaları ve siyasi-toplumsal veriler elde etmek için doğum tarihi, ülke, şehir, hobiler, sık yapılan alışkanlıklar gibi bilgiler toplanıyor. Toplanan bu bilgiler, işlenerek elde edilen sonuçlar veya ham bir şekilde çeşitli teknoloji devi şirketler ile paylaşıyor ve belki de satılıyor. Böylece hem özel yaşamın gizliliğini ihlal eden hem de bilişim etiğine uygun olmayan bir durum ortaya çıkıyor.

Örneğin; 2018 yılında dünyanın en çok kullanılan sosyal ağlarından biri olan facebook, kullanıcılarının kişisel verilerine, büyük teknoloji şirket-

lerine izinsiz olarak erişim izni verdiği skandalı ile gündeme gelmişti. Bir diğer örnek ise teknoloji devi Google; internet kullanıcılarının yaptıkları aramaları çerezler (cookie) üzerinden izlemekte ve elde ettiği bilgileri çeşitli reklam işlemlerinde (yaptığınız aramaları analiz edip size özel reklam gösterme gibi; örneğin, google arama motorunda bir kitap için arama yaptığınızda size kitaplar ile ilgili reklamlar göstermesi) kullanıyor.

Bu bağlamda; e-posta kutunuza tanımadığınız bir adresten gelen ürün tanıtım mesajları, cep telefonunuza gelen çeşitli aramalar, yazılı ve sesli mesajlar iletişim bilgilerinizin sizden izinsiz paylaşıldığının en önemli göstergelerindendir. Peki, bu duruma engel olmak için neler yapılabilir?

Atılması Gereken Bazı Basit Adımlar

Kişisel bilgilerin korunması konusunda dikkat edilecek bazı hususlar şunlardır;

- Kişisel bilgiler (ad, soyad, doğum tarihi ve yeri gibi) ve iletişim bilgileri (e-posta adresi, telefon numarası, açık adres gibi) hiçbir sosyal medya platformunda veya internet sitesinde paylaşılmamalı.
- Özellikle sosyal medya platformlarında ve çeşitli mobil uygulamalarda yapılan yer bildirimleri de özel yaşamı zedelediğinden bu tür paylaşımlar yapılmamalı.

- Özellikle internet gizliliğini sağlayan açılır pencere ve reklam engelleyici yazılımlar kullanılmalı.
- Bilinmeyen internet sitelerine üye olunmamalı ya da üyelik için tek kullanımlık e-posta adresi kullanılmalı ve kişisel bilgiler paylaşılmamalı.
- Herhangi bir internet sitesine üye olurken, üyelik sözleşmesi ve kullanım koşulları dikkatlice okunmalı. Kişisel verilerin gizliliğini ihlal edecek bir uygulamada veya internet sitesinde üyelik açılmamalı.
- Güvenilir olmayan uygulamalara kişisel bilgilere erişme izni verilmemeli.

- Toplum; güvenli internet kullanımı ve kişisel verilerin korunması konusunda bilinçlendirilmeli.

Kişisel bilgilerin elde edilmesini, depolanmasını, çeşitli ortamlarda işlenmesini, sınıflandırılması ya da kullanılmasını engellemek amacıyla 7 Nisan 2016 tarihinde Kişisel Verilerin Korunması Kanunu (KVKK) yürürlüğe girmiştir. Kişisel verilerin korunması konusu, içerik sağlayıcı internet sitelerine ve mobil uygulamalara çeşitli yasal yükümlülükler getirmektedir. Buradan hareketle internet kullanıcıları, kişisel bilgilerin korunması konusunda internet sitelerine erişimlerde tarayıcılar tarafından depolanan çerezler (cookie) konusunda bilgilendirilmekte ve çerez kullanım koşullarını kabul edip etmediğiniz de sorulmaktadır.

Turne ve ‘Formula 1’ Hüseyin

“

Tiyatroya heyecan katan ve bizleri tiyatro yapmaya heveslendiren birçok durum olduğu muhakkak. Bunların arasında belki de en öne çıkanlardan biri “turne” heyecanıdır. Turne demek hasretle, özlemle beklenilmek demek bizim için. Turne demek aynı zamanda Hüseyin abi demek, yıllarca birlikte tiyatro yaptığımız insanlar için. Nam-ı diğer “Formula 1 Hüseyin”...

”

Tiyatroyu tam olarak ifade edebilmek o kadar zor ki, hani “kırmızı nedir?” diye sorsalar cevap veremez ve susup kalırız ya, işte öyle bir şey tiyatroyu tarif etmek. Ne anlatsanız hep bir yanı eksik kalır.

Bu eksiklik içerisinde tiyatronun tarifi yapılırken belki de en çok kullanılan cümle “tiyatro dediğinin iki kalas bir hevestir.” Doğru iki kalas bir heves ama inanın bir oyuncu ve yönetmen olarak bazen ben bile düşünceye dalarım; bu deyimdeki kalas kelimesi dekor için mi kullanılmış, yoksa biz tiyatro heveslileri için mi?

Tiyatroya heyecan katan ve tiyatro yapmaya heveslendiren birçok durum olduğu muhakkak. Bunların arasında belki de en öne çıkanlardan biri “turne” heyecanı.

Turne dediğimiz de, bu iki kalasa tekerlek takılmış hâli olsa gerek. Yani tiyatro sanatının mobilize olmuş hâli de diyebiliriz basitçe.

Turne demek hasretle, özlemle beklenilmek demek. Ülkemizin kıyısında köşesinde kalmış, belki hayatında daha önce hiç tiyatro oyunu izlememiş veya izlemelere doymamış, kimsenin bakmadığı bir bölgede kendi kurduğu dünyasında yaşamına devam eden insanlara ulaşmak, onların karşısında sahneye çıkmak demek. Mutluluklarını gözlerinden okumak, takdirlerini alkış sesleri ile duymak demek.

Turne demek aynı zamanda Hüseyin abi demek, yıllarca birlikte tiyatro yaptığımız insanlar için. Çünkü turne için taşıya-

cağımız tüm araç gereçler için diğer nakliyecilere oranla Hüseyin abi, nam-ı diğer “Formula 1 Hüseyin” bize hep uygun fiyat verirdi. Kendisine sordum bir gün “sana neden ‘Formula-1’ diyorlar?” diye. Güldü, “arkadaşlarla sohbet arasında ‘bana da o arabaları ve imkânları verseniz, ben de en az onlar kadar kullanırım ne var bunda sanki?’ dedim” dedi. Kendine güveni her zaman yüksek olan Hüseyin abinin işte o gün bugündür lakabı Formula-1 kalmış...

Yeniden gelelim turneye... Turne söz konusu olduğunda başrolde hep Hüseyin abi vardır. Hüseyin abi görevi olmamasına rağmen tüm dekor ve kostümü bizimle beraber taşır ve itina ile kamyonun arkasına yerleştirir. Söz konusu tiyatro tur-

nesi olduğunda her zamanki kamyoncu alışkanlıklarını bırakıp, bizden biri gibi hareket etmeyi ve bize canı gönülden yardım etmeyi bir vazife bilir kendince. Yazın kavurucu sıcaklığında, kışın dondurucu soğukluğunda... İster yağmur yağmış kaygan yollar, ister kar yağmış buz tutmuş yollar Hüseyin abi için fark etmez. Çünkü seyircimize verilmiş bir randevumuz vardır ve hasretle, sevgiyle bekleyenler bekletilmemelidir. İşte bu düşüncelerle çıkarız yola. Yönümüz Türkiye’nin neresi olursa olsun, varacağımız yer sahnedir.

Hüseyin abinin emektar kamyonu yola çıktığımız andan itibaren bir müzik gibi gelir motorun sesi bize. Pata pata pata vuran sesi bir müddet sonra duymamaya başlarız. Aslında alışır kulaklarımız ama ne zaman geriye doğru dönüp baksak, arkada bıraktığımız o siyah toz dumanını görmemek imkânsızdır. Yokuş çıkarken arkadan baktığımızda başrolde hep Hüseyin abi vardır. Hüseyin abi görevi olmamasına rağmen tüm dekor ve kostümü bizimle beraber taşır ve itina ile kamyonun arkasına yerleştirir. Söz konusu tiyatro tur-

Çıktığımız bu turne yolculuklarında birçok defa yolda kalmış kamyonu tamir etmek ya da lastiğini değiştirmek zorunda

kalmış olmasına rağmen Hüseyin abi laf söyletmez kamyonuna. “O benim başta-cım, soframızdaki ekmeğimiz, çocuğumun okul çantasındaki defteri kitabı, evimin kirası...” deyiverir. Belki imkânı olsa, oracıkta bağrına basıverecekmiş gibi sevgiyle anlatır ihtiyaç kamyonunu.

En son çıktığımız yolculukta ise kar kış kıyametin içerisinde yol alırken, belki de bizim yükümüze dayanamadığı için kamyonetinin lastiği patlamış ve değiştirmek zorunda kalmıştı Hüseyin abi. Yaklaşık bir saat süren bir çaba sonunda işini bitirip direksiyona geçmişti ki, ellerinin soğuktan morarmış olması dikkatimi çekti. Bu durumda bile Hüseyin abinin ağzından dökülen cümle “merak etmeyin sizi zamanında yetiştireceğim” oldu. Bir başına lastik değiştirdiği, arıza giderdiği böylesi durumlara “bizim tek kişilik pist stoplarımız” der Hüseyin abi. O gün de öyle oldu, birlikte güldük. Sonra, hiç çıkarmadığı Formula 1 şapkasını düzelterip, bir pilot edasıyla kamyonetin vitesini attı ve müthiş bir motor bağırmasıyla, sanki start verilmesini bekleyen bir F1 aracı içindeymişiz gibi yola koyulduk.

Geride bıraktığımız yılları düşündüm sonra. Birlikte yaptığımız yolculuklar boyunca sık sık Hüseyin abinin yüzüne bakardım hayranlıkla. Virajlar için ayrı, kaygan zemin için ayrı, yokuşlar için ayrı bir yüz ifadesi görürdüm onda. Kendisini seyrederken, ben de sanki bir F1 pilotu izliyormuşçasına dalar giderdim. O gün de bunları yaşadım.

Tiyatro salonuna vardık sonunda. Her zamanki gibi Hüseyin abi bizimle birlikte dekor ve kostümlerimizi taşıdı, sahnenin kurulmasına yardımcı oldu. Artık saat gelmişti ve seyircimizle buluşmaya hazırдық. Evet Hüseyin abinin de dediği gibi yetiştik.

Oyunumuzu bitirip selamlamaya geçtiğimizde, seyirci bizi, biz de seyircilerimizi alkışlarken heyecandan olsa gerek sevgiyle alkışlamaktan ellerimin morardığını gördüğümde anladım ki, bu alkışlar sadece bize değil, aynı zamanda sanaydi Hüseyin abi. Hayatında hiç Formula 1 yarışına katılmasan da...

Uluğbey'in Hazinesi

“Hikâyesi, olay örgüsü ve kurgusu muhteşem, bir an olsun elinizden bırakmadan bitirme isteği uyandıran sadeliği ve akışkanlığıyla öne çıkan eser, trajik bazı olaylar silsilesiyle de okuyanda buruk bir tat bırakmayı başarıyor.”

Bir an, Ortaçağ'da olduğunuzu hayal edin. 1430'lu yıllar. Yer, bugünkü Özbekistan topraklarında yer alan Semerkand. Vakitlerden gece. Henüz sokakların bugünkü kadar aydınlık olmadığı, şehirlerin elektrikle aydınlanmadığı o zamanlarda, ışık kirliliği olmaması nedeniyle gece gökyüzündeki cisimlerin nasıl bir parlaklık ve haşmetle görüleceğini, ortaya çıkan manzaranın ne kadar muhteşem olacağını bilmem izaha gerek var mı...

Semerkand'da gece insanların uykuda olduğu o vakitlerde, iş başında olan birilerine ev sahipliği yapan yerlerden biri de, şehrin kuzeydoğu yönünde kayalık bir tepe üstüne çinili tuğlalardan inşa edilmiş 48 metrelik, yuvarlak, üç katlı bir rasathane. Olabildiğine sessiz bu yerde hummalı bir şekilde çalışanlar ise Timur İmparatorluğu'nun hükümdarı ve dönemin en önemli matematik ve astronomi alimlerinden Uluğ Bey ile rasathanenin sorumlusu ünlü alim Ali Kuşçu ve öğrencileri..

1259 yılında, İlhanlılar Devleti'nin kurucusu Hülâgû Han tarafından bugünkü İran'ın Meraga şehrinde yaptırılan ve o güne kadar yapılan en büyük rasathane olarak bilinen Meraga Rasathanesi'nden sonra yapılan en büyük rasathane olan Semerkand Rasathanesi, Uluğ Bey'in Türk ve dünya bilimine en önemli hizmetlerinin başında geliyordu. Uzun çalışmalar ve gözlemlerinin yapıldığı bu rasathanede, matematik ve astronomi ilmine yönelik başta meşhur el yazmalarının yanı sıra Uluğ Bey'in yazdırdığı ve İslam dünyasının önemli ilim başkentlerinden bin bir zahmetle getirttiği binlerce kitaptan oluşan dev bir kütüphane de yer alıyordu.

İlim aşkıyla bir araya gelen insanların özellikle geceleri çalıştıkları bu rasathanede, üzerine yoğunlaşılacak önemli konulardan biri de, yine büyük oranda bu rasathanede tasarlanmış aletlerle gökyüzünün her gün izlenmesi, notlar alınması

ve keşfedilen gezegenler ve yıldızlarla gökyüzünün bir haritasını çıkartmaktı. Bırakalım o günkü dünya nüfusunun kalanını, Semerkand şehir ahalisi dahi böyle bir harita üzerinde çalışıldığından habersizdi. Ve yine hayal edin; Uluğ Bey ve Ali Kuşçu'nun, geniş bir masa üzerine yaydıkları kurutulmuş ceylan derisi üzerine altın suyuyla özene bezene yıldızladıkları uzay haritası üstünde çalıştıkları sırada, içeriği aydınlatan kandillerin de söndürülmesi sonrası oluşan karanlığın içinde bu haritanın gökyüzü gibi tüm haşmetiyle nasıl parıldayacağını... O muhteşem manzara karşısında neler hissedeceğinizi... O yıllarda yaşayıp da böyle bir çalışmaya kim şahitlik etmek istemezdi acaba?

Özbek romancı Adil Yakubov'un, Özbekistan'ın Sovyetler Birliği (SSCB) işgalinde olduğu dönemde kaleme aldığı ve Ahsen Batur'un günümüz Türkçesine kazandırdığı Uluğbey'in Hazinesi isimli romanı okuduğumda, kısa sürede kendimi kitapta anlatılan dünyada bulmuştum. Özellikle o yıllar için oldukça önemli ve muhteşem bir çalışma sayılabilecek gökyüzü haritası çıkarma çabası karşısında inanılmaz heyecan duyup, kendimi o haritanın başında Uluğ Bey ve Ali Kuşçu gibi âlimlerin çalışmalarını izlerken hayal etmişim.

Tam bir Özbek ve Türk dünyası edebiyat klasiği sayılan Uluğbey'in

Hazinesi, 30'dan fazla dünya diline çevrilmiş bir eser. Merhum Kırgız romancı Cengiz Aytmatov'un başucu kitapları arasında yer alan bu roman, tarihi roman kategorisinde de tam bir kült eser. Uluğ Bey döneminde yapılan ilmi çalışmaların yanı sıra dönemin toplumsal ve dini yaşayışı, düşünme biçimi, örf ve adetleri, saray yaşantısı ve hitap şekilleri üzerine de aydınlatıcı bir edebiyat klasiği.

Hikâyesi, olay örgüsü ve kurgusu muhteşem, bir an olsun elinizden bırakmadan bitirme isteği uyandıran sadeliği ve akışkanlığıyla öne çıkan eser, trajik bazı olaylar silsilesiyle de okuyanda buruk bir tat bırakmayı başarıyor. Romanda, Uluğ Bey'in hazin hikâyesinin yanı sıra, Semerkand'dan ayrıldıktan sonra, Fatih Sultan Mehmet'in davetiyle İstanbul'a gelerek, Ayasofya medresesi müderrisliğine atanan ve başta İstanbul'un enlem ve boylamını hesap edip, çeşitli güneş saatleri yapmak dahil, Osmanlı ilim hayatına sayısız hizmette bulunmuş Ali Kuşçu'nun hikâyesi de ayrıca bir merak uyandırmayı başarıyor.

Aynı zamanda İbni Sina: Köhne Dünya gibi muhteşem bir romanın da yazarı olan Adil Yakubov'un Uluğbey'in Hazinesi eseri, tarihi romanların yanı sıra bilim tarihine ilgi duyan her okuyucunun okuması, hatta her kitaplıkta mutlaka yer alması gereken bir kitap.

* Uluğbey'in Hazinesi, Adil Yakubov, çev. Ahsen Batur, Selenge Yayınları, 2008, s. 430.

4500 Yıllık Bir Tutku: Gitar

Gitar tarihi genellikle 15. ve 16. yüzyıllarda Rönesans Gitarı olarak bilinen türüyle başlatılır. Fakat elbette gitarın tarihi bundan çok daha eskiye dayanıyor.

Telli çalgılar arasında olan ve günümüzde klasik, akustik, bas, elektronik, perdesiz, yedi telli ve on iki telli gibi türleri olan gitar, “modern klasik” ve sonrasında da elektrik diye adlandırılan son halini almadan önce bir hayli değişim geçirdi. Gitar tarihi genellikle 15. ve 16. yüzyıllarda Rönesans Gitarı olarak bilinen türüyle başlatılır. Fakat elbette gitarın tarihi bundan çok daha eskiye dayanıyor.

Doğu Uygarlıklarında Başlayan Yolculuk

Bugün birçok akademik çalışma gitar tarihini, modern klasik gitarın yaklaşık üçte biri büyüklüğünde olan Rönesans Gitarı ile başlatır; da; eğer arkeolojinin mistik sesine kulak verirsek, bizi M.Ö. 2500’lü yıllara kadar götürür. Yapılan kazı çalışmalarında, Sümer, Babil ve Mısır uygarlıklarından kalma duvar resimlerinde telli çalgılara rastlanır. Elbette bu ilkel çalgılar modern klasik gitarla ancak uzaktan akraba olabilir. Fakat M.Ö. 1503 yılında ölen ve tanburu bir kordonla boynuna asılı şekilde gömülen Mısırlı Har Mose bize günümüzde devam eden gitar sevdasının ne denli köklü olduğunu, daha önemlisi gitar, yıllar içinde fiziki olarak değişse de ona olan tutkunun hiç değişmediğini gösteriyor.

Yaklaşık 3500 yıldır süren bu serüven Mezopotamya’da başlıyor, oradan Anadolu’ya Hitit Uygarlığı’na uğruyor. Diğer taraftan da Güney Akdeniz boyunca yolculuğunu sürdürüp Endülüs Emevileri’yle birlikte İspanya’dan tüm Avrupa’ya yayılıyor ve tüm dünyayı günümüze kadar kasıp kavuruyor.

Ortadoğu’dan Avrupa Saraylarına

Çeşitli arkeolojik bulgulara ve kaynaklara göre, bugün ud olarak bildiğimiz saz, Endü-

lüs döneminde geldiği İspanyolların elinde, sapına perdeler eklenerek, makamsal olmaktan çıktı, batı müziğine adapte oldu ve gitarın atasını oluşturdu. Bir süre lavta olarak yoluna devam eden ud, daha sonra özellikle 12. yüzyıldan 15. yüzyıla kadar Mağrip ve Latin olarak gelişimini İspanya’da sürdüren gitara dönüşerek, İspanyol kültürünün ayrılmaz bir parçası oldu ve halk şarkılarının ana enstrümanı olarak günümüze kadar geldi. Fakat Rönesans’la birlikte gitar bir saray çalgısı haline geldi ve tüm Avrupa’ya yayıldı. 17. yüzyıla geldiğimizde gitarın boyutları büyüdü ve çalım tekniği değişimine devam etti. Bu değişimleri; 18. yüzyıl sonunda Romantik Gitar, 19. yüzyıl Torres Gitarı ve 20. yüzyılda bugünkü halini alan Modern Klasik Gitar takip etti. Asıl güçlü değişim İspanya ve Almanya’dan Amerika’ya göç eden gitar ustalarıyla oldu. 1920’lerin sonuna doğru caz gitara manyetiklerin eklenmesiyle elektrik gitarın ilk tohumları atıldı. Ardından elektrik gitar, özellikle 1930’larda Les Paul’un katkılarıyla kendi kültürünü oluşturdu ve tüm dünyayı sardı. Elektrik gitarın gelişimiyle de Rock, Heavy Metal gibi müzik türleri oluştu. Bunun yanında gitar pop, soul, funk gibi başka türlerin de vazgeçilmez enstrümanı oldu.

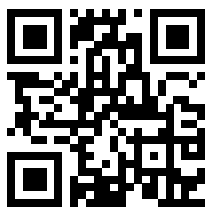
Öncüler & Dinleme Önerileri

Fernando Sor, Niccolo Paganini, Francisco Tarrega, Andres Segovia Torres, Carlo Domeniconi, Paco De Lucia, Al Di Meola, Joe Satriani, Steve Vai, Yngwie Malmsteen, Eric Jonhson, Ahmet Kanneçi, Serdar Öztıp, Cenk Eroğlu, Cenk Erdoğan, Önder Focan, Erkan Oğur, İlter Kurcala.

Gençlik Radyosu

Radyo Tiyatrosu

“Şimdilerde cazibesini yitirmiş olsa da, radyo tiyatrosu neredeyse radyonun icadı ve yayına başlamasıyla yaşattır. İlk zamanlar “tiyatro” adı altında yapılmasa da, küçük skeçler ya da dramalar yazılarak, dinleyicilerin beğenisine sunulmaya başlanmıştır.”

“GENÇLİK RADYOSU”nu dinlemek için yandaki bağlantıyı kullanabilirsiniz.

Radyo tiyatrosu, bir döneme damgasını vurmuş, zaman geçtikçe görse- lin cazibesıyla geriye itilmiş bir radyo program formatıdır.

Aslına bakılırsa, dinleyici üzerinde o kadar etkilidir ki, adeta sizi içine çeker. Hayalini kurup, sonra içinde yaşamaya başladığınız bir dünya- ya dönüşür. Radyo tiyatrosunun rejisi dinleyenin kendi rejisidir, bu sebeple özgürlüğü ve kişiye özgü betimlemesi herhangi bir görsel sa- natla karşılaştırılamayacak kadar görecedir.

Öyle ki, 1938 yılında H. G. Wells’in Dünyaların Savaşı isimli kitabını radyoya uyarlayan Orson Welles, oyunun yayımlandığı ABD’de kısa süreli bir panik yaşanmasına se- bep olmuştur. Oyunda, Marslı- ların dünyayı işgali bir haber bülteni şeklinde işlenirken, bunun sadece bir radyo tiyatrosu olduğu daha sonra anlaşılacaktı.

Radyo tiyatrosu ne- redeyse radyonun icadı ve yayına başlamasıyla ya- şattır. İlk zaman- “tiyatro” adı altın- yapılmasa da, çük skeçler ya da dramalar yazıla- rak, dinleyicilerin beğenisine sunul- maya başlanmıştır.

Türkiye’nin radyo ti- yatrosuyla tanışması

ise 1940’lı yıllarda ulusal radyo kana- lı TRT’nin geniş kapsamlı bir radyo tiyatrosu formatını yayına koymasıyla gerçekleşti. Romanlardan uyarla- nan tiyatro oyunları, dünya klasikleri, arkası yarımlar, çocuk programları ve hatta haftalara bölünen dizi tadında radyo tiyatroları, o yıllarda büyük beğeni kazanmıştı. Dönemin önemli tiyatro sanatçıları tarafından seslen- dirilen oyunlar dinleyici için büyük bir keyif kaynağıydı.

Başlangıcında teknik yetersizlikler- den ötürü eserlerin tamamı canlı yayınlanıyordu ve tabii canlı olarak efekt yapılıyordu; bu çok zor ve dik- kat isteyen, hatadan dönüşü olma- yan ve geri adım atamayacağınız türden bir yayın demektir.

Aynı anda hem hissedip, hem hisset- tirip hem de dinleyiciye sanki orda ol- duğu izlenimi vermek zorundaydınız. Büyük ustalar bu işi başarıyla ger- çekleştiriyorlardı. Örneğin; Baykal Saran, Rüştü Asyalı, Metin Serezli, Can Gürzap, Tomris Çetinel, Macide Tanır, Yıldırım Önal, Çetin Tekindor, Haluk Kurdoğlu, Ejder Akışık gibi usta tiyatro sanatçıları tarafından, o küçük kutudan yayılan sesler eşlik ederdi günlük telaşlarımıza...

Peki ne oldu, neden oldu da radyo tiyatrosu bu beğenilirliğini zaman içinde kaybetti? Her şey gibi radyo ve tiyatrosunun gölgede kalması, kaybolmakta oluşu; görselliğin üs- tün gücü ve değişen ekonomik ve kültürel yapıyla birlikte, kitle iletişim araçlarında popüler kültürün ege-

men olmasına bağlanabilir. Özellikle, 1980’lerin ortasından itibaren hızla değişen dünyaya karşın naif kalan bir format olarak değerini yitirdi rad- yo tiyatrosu.

Şimdilerde bazı tiyatro grupları tara- fından ya da şahsi bazı girişimlerle unutulmaya yüz tutmuş bu edebiyat ve kültür formatını canlandırmak amacıyla adımlar atılsa da, radyola- rın ticari kaygısı buna engel olmaya devam ediyor.

Yeni medyanın, radyo tiyatrosunun Türkiye’de yeniden canlandırılma- sında önemli bir alan olacağı düşü- nülebilir. İnternet, cep telefonları, podcastlar bu program türünün ya- şatılması için imkânlar sunan yeni ortamlardır. Belki bu ortamlarda dik- kat çekecek bir format üretildiği tak- dirde, dinleyici kitlesi yaratılabilirse radyo tiyatrosu dijital dünyada özgün naif formatıyla kendisine bir perde daha açabilir.

Radyo tiyatrosu, günümüzdeki med- ya ağında kendisine nasıl, ne şekil- de yer açabilir bilinmez fakat gerçek olan bir şey varsa; o da, dünyayı daha yaşanır ve anlamlı kıldığı için edebiyat ve sanatla ilgili tüm mirasın özenle korunması ve yaşatılması üzerinde düşünülmesi ve çalışılması gerektiğidir. Bu sebeple, Gençlik ve Spor Bakanlığımız bünyesinde ya- yın yapan Gençlik Radyosu’nda yer alan Radyo Tiyatrosu programı, tam da bu amaçla hayata geçirilmiş bir program olarak dinleyicilerinin ilgisini beklemektedir.

“Söz ve kelâm kelimelerinin aksine laf kelimesi olumsuzluk, istenmezlik anlamı içerir. Çoğu zaman birbirinin yerine kullanılan bu benzeş kelimeler arasında çok ince birtakım nüans farklılıkları bulunmakla birlikte, meşhur “lafla peynir gemisi yürümez” atasözümüzü ortaya çıkartan çok çarpıcı bir hikâyesi de bulunmaktadır.”

Kelimelerin Masalı

Söz, Kelâm ve Laf

“Söz” ve “Kelâm” kelimeleri çoğu zaman “laf” ile eş anlamlı kullanılıyor olsa da, aralarında nüans farklılıkları bulunmaktadır. Bu kelimelerden “söz”, aralarında nötr anlam taşıyanıdır ve ilk kez Orhun Kitâbeleri’nde (M.S. 735) görülmüştür. Beyan anlamına gelen sö- kökünden –uz ekiyle türetilmiştir. Türkiye Türkçesi kaynaklarında ise kökeni 1680’lere dayanır. “Bilgece söz” anlamını içeren “kelâm”, sözün üst derecesi olarak değerlendirilirken; “anlamsız söz” anlamı içeren “laf” kelimesi ise alt derecesi olarak bilinir. Yani laf dediğimiz zaman söz ve kelâm kelimelerine bir olumsuzluk, istenmezlik anlamı yüklemiş oluruz. Farsçadan dilimize geçen laf kelimesi, eski Türkçe kaynaklarda ilk kez 1300’lü yılların başında görülmüştür. Şimdilerde “maksadını aşan söz olarak” bildiğimiz, beyhude ve manasız söz anlamı taşıyan lafûgûzaf (laf-û-gûzaf), dilimize Farsçadan geçmiş gûzaf kökünden türemiştir. Aslında “gûzaf” kelimesi saçma söz, lakırdı anlamını taşımaktadır, yani laf ile eş anlamlı bir kelimedir. Bu nedenle, ikisinin birleşik kelime olarak kullanılması aslında gramer açısından hatalıdır. Ancak aynı anlamda iki kelimenin peş peşe kullanılması pekiştirme amacı içeren “saçma sapan söz” manasında kullanılması nedeniyledir.

“Lafla peynir gemisi yürümez”

Lafla peynir gemisi yürümez atasözümüz sadece konuşarak, harekete geçip uygulamadığımız sürece hiçbir iş gerçekleştiremeyiz anlamında kullanılır. Bu sözün kökeninin bir zamanlar İstanbul’da yaşayan Trakyalı madrabaz bir peynir tüccarına dayandığı söylenir. Madrabaz kelimesinin Türkçe sözlüğünde iki anlamı bulunur; ilki “meyve, sebze, balık vb. yiyecekleri yerinden getirerek toptan satan kimse” iken, ikincisi “hile yapan kimse”dir. İşte bu tüccar da hilekârlığı ile bilinirmiş. Hikâyeye göre, bu madrabaz tüccar Trakya’dan getirdiği peynirleri İstanbul’da satar, kalanı da gemilere yükler İzmir’e gönderirmiş. İzmir’de peynir fiyatlarının daha yüksek olduğu dönemlerde tüm peynirlerini gemilere yükleyerek İzmir’e gönderir ancak nakliyat ücretini ödemekten kaçınır, kaptanları sürekli oyalarmış. Daha önce birkaç kez bu tüccar tarafından kandırılmış bir kaptan İzmir’e doğru yola çıkmadan önce parasını istemiş. Peynir tüccarı gene gemi İzmir’e varınca öderim diye oyalamaya kalkınca kaptan, “Efendi, lafla peynir gemisi yürümez! Bu geminin yürümesi için kömür gerek, yağ gerek!” diye diklenir. Bunun üzerine madrabaz tüccar kaptana parayı ödemiş ama gün boyu “Lafla peynir gemisi yürümez ha!?” diye sayıklamış ve böylece halk arasında bu söz yayılarak günümüze kadar ulaşmış.

TÜRK MASALLARI

Yazı: Aleyna DEMİR

Gökten İnen Işık

Denizin tuzlu kokusunun burun yaktığı, yemyeşil doğada esen rüzgârın saçları savurduğu serin bir geceydi. Aydeniz yine uyku tutmadığı için boyu kadar olan tavşanını kucakladı ve aylı terliklerini giyip çatı katındaki gökyüzü inceleme odasına çıktı. Dürbünüyle gökyüzünü incelemeye daldı. O her gece gelip burada yıldızları izlerdi ama bugün gökyüzünde bir farklılık fark etti; sanki gökyüzündeki yıldızlar ona göz kırpyordu. Bu gece hiç uyumayıp sabaha kadar yıldızları izleyip onlarla konuşmak istiyordu. Birden konuşmaya başladı ve gün içinde başından geçen her şeyi yıldızlara anlattı. Tam bu sırada ona göz kırpan yıldızlardan birinin giderek daha çok parladığını fark etti. Hatta galiba bu yıldız gittikçe ona daha çok yaklaşıyordu. Evet evet gerçekten yaklaşıyor ve yaklaştıkça da büyüyordu. Dürbünü ile onu izlemeye başladı ve bir anda bu yıldız denize düştü ama garip bir şekilde düştüğü yerde ışık saçmaya devam ediyordu, adeta bütün denizi bu ışık kısa süre içerisinde gezdi.

Aydeniz ne gördüğünü ne yaşadığını anlayamamıştı bile ve bu ışık denizden çıkıp tekrar gökyüzüne yükseldi. Aydeniz ne gördüğünü anlamlandıramadı çünkü neden bir yıldız denize düşüp tekrar gökyüzüne geri çıksındı ki? O tamda bunları düşünürken annesi kapıyı açtı ve onu odasına götürüp yatırdı.

Bütün gece gördüklerini düşünmekten gözüne uyku girmeydi. Tavşanına sarılmış bunları düşünürken birden uykuya daldı. Uykusunda sürekli o yıldızla ilgili rüyalar gördü. Aydeniz sabah kalktığında gördüğü rüyayı hatırlamıyordu. Başından geçenleri annesine anlatmaya karar verdi. Hemen giyinip kahvaltıya indi ve annesi ona yıldız kaymış olabileceğini ve onun denizden tekrar çıkışının ise bir göz yanılması olduğunu söyledi. Aydeniz bunun göz yanılması olmadığından adı gibi emindi. Gece olsa da tekrar yıldızları izlesem diye beklemeye başladı. Zaman geçsin diye yıldızlarla ilgili bir şeyler izlemeye karar verdi. Aslında okuma

yapmak istiyordu ama daha anaokuluna gittiği için henüz okumayı bilmiyordu. Yıldızlar hakkında bir sürü belgesel izledi ama hiçbir benzer olaya rastlamadı.

Gece olduğu zaman tekrar tavşanını aldı yanına ve aylı terliklerini giyip üst kata çıktı. Uzun süre bekledi, tam umudunu kaybedip uyumaya gideceği sırada dün gördüğü gibi parlak bir yıldız gördü. Bu kez dürbününü alıp iyice bu yıldızı inceledi. Yaklaştıkça daha net görebiliyordu ve ona göre bu bir yıldız değil, bir attı. Ama ilk defa böyle bir at görüyordu çünkü bu atın kanatları vardı. Hatta tam denize dalacağı sırada kanatları birer yüzgece dönüşmüştü. Gördükleri karşısında Aydeniz ne yapacağını bilemedi. Bu at denizde etrafına ışık saçmaya devam etti ve biraz yüzdükten sonra tekrar gökyüzüne uçtu. Aydeniz annesi gelmeden hemen kendisini odasına attı ve hemen gördüğü bu kanatlı atın resmini çizdi. İlk defa böyle bir at ile karşılaşmıştı ve onu çok etkiledi. Yatağına geçip derin bir uykuya daldı. Bu gece

TÜRK MASALLARI

Yazı: Aleyna DEMİR

de çok fazla rüya görmüştü ama bu sefer hepsini hatırlıyordu. Rüyasında davulu olan bembeyaz giyinen bir kişinin atın kuyruğundan aldığı biraz kılı yaktığı zaman yanına kanatlı bir atın geldiğini görmüştü. Sabah olunca annesine bir at çiftliğine gidip at sevmek istediğini söyledi.

Aydeniz atları çok seviyordu sürekli ziyaret ettikleri çiftliğe geldiler. Uzun süre atları besledi, onları sevdi. Giderken ise atın seyisinin yanına gidip ondan hatıra olsun diye biraz at kuyruğundaki kıllardan istedi. Seyis de Aydeniz'i kırmayıp ona bu kıllardan verdi. Eve geldikleri zaman hava epey kararmıştı. Aydeniz koşa koşa odasına çıktı ve gece olmasını bekledi. Her gece atın geldiği saat yaklaşıncı koşa koşa balkona çıktı ve başladı beklemeye. İki gecedir gördüğü o ışık tekrar ona görünmüştü. Gökyüzünden uçarak gelen at denize dalmıştı, biraz yüzdü ve tam çıkarken Aydeniz elindeki at kıllarını yaktı ve o an gökyüzüne yükselmekte olan at bir an gittiği yönü değiştirip Aydeniz'in yanına geliverdi. Böyle güzel bir at daha önce gördüklerine hiç benzemiyordu çünkü arka ayakları bir ejderha ayaklarıydı, kanatları kocamandı ve etrafa çok güzel bir ışık saçıyordu. Atı karşısında görünce ne diyeceğini bilemedi, sadece elini yavaşça atın kafasına uzatıp onu sevdi ve bir anda karşısındaki at onunla konuşmaya başladı. Kendisini nasıl çağırabileceğini nereden öğrendiğini sordu. Aydeniz ona başından geçenleri ve rüyasını baştan sona anlattı. At duyduklarına şaşırmıştı ve ona çok özel bir çocuk olduğunu söyledi.

Aydeniz onu severken bir anda kendisini atın üstünde gökyüzüne yükselirken buldu. Burayı çok merak ediyordu ve hep yıldızlara bulutlara dokunmayı istemişti. Gökyüzünde birilerinin yaşadığına da hep inanmıştı. Gerçekten de burada birileri vardı ve yeryüzünden daha güzel bir yerd. Büyülü bir gökyüzü ülkesine gelmişlerdi ve bu ülkede her yer tertemizdi ve çok güzel ağaç kokuları, çiçek kokuları vardı. Bu kokular insanın başını döndürüyordu. Bir de bu kokuların yanına şırl şırl akan nehirlerin sesi ekleniyordu. Aydeniz gerçekten bu kadar güzel olabileceğini tahmin edememişti.

Kocaman bir sarayın önüne geldikleri zaman durdular, at onu yere indirdi ve kendisinin Tulpar olduğunu ve burada yaşayan bütün Tulparlar'ın komutanı olduğunu söyledi. Aydeniz etrafta Tulpar ile gezmeye başladı. Her tarafta ona benzeyen bir sürü at olduğunu fark etti ama hiçbiri onun gibi etrafa ışıklar saçmıyordu. Tulpar Aydeniz'e yaşadıkları her yeri gezdirdi, onun ne kadar özel bir çocuk olduğunu ona anlattı. Çünkü normalde Tulparları herkes göremezdi ama Aydeniz özel bir çocuk olduğu için onları görebildi.

Tulpar denize neden gittiklerini anlattı. Meğer insanlar denize çok fazla çöp attıkları ve denizi pisletip onların doğasını bozduğu için deniz hayvanları çok fazla hastalanıyormuş. Tulpar da onlara yardım etmek için sürekli denize gelip onlara şifa getiriyormuş. Aydeniz o gün orada Tulpar'a bir söz verdi, o günden sonra okula döndüğünde deniz hayvanlarının çöplerden hastalandığını anlatan afişler yapacak ve okulundaki arkadaşlarına bu konuyu anlatacak. Aynı zamanda Tulpar ile karşılaşmaları aralarında bir sır olarak kalacaktı ama Aydeniz'in ne zaman canı sıkın olursa Tulpar bunu hissedip onun yanına gelecekti. Aralarında böylece

anlaştılar ve Aydeniz oradaki herkesle vedalaşıp Tulpar ile evine geri döndü.

Sabah olduğu zaman gözlerini çok huzurlu açtı, yaşadıkları bir rüya mı yoksa gerçek mi pek anlayamadı ama yine de çok güzeldi. O günden sonra her tarafa Tulpar'ın resimlerini çizdi ve birçok afiş yaparak okuldaki arkadaşlarına denizi ve doğayı pisletmememiz gerektiğini anlattı ve daha sonra da onlara güzel bir masal anlattı. Arkadaşlarıyla birlikte bir oyun kurdular atıkları, çöpleri toplayıp, Aydeniz'in onlara anlattığı masalın kahramanı olan Tulpar'ın heykelini yaptılar ve her haftanın bir dersini çöpleri toplamaya ayırdılar, bir dersini ise topladıkları atık ve çöplerden bir heykel, bir obje yapmaya ayırdılar. Bu ritüeli hiç atlamadan her hafta tekrarladılar, en azından daha temiz ve mis kokulu, sağlıklı bir çevrede yaşayıp güzel heykelcilere sahip oldular.

Aydeniz, Tulpar'a verdiği sözü tutar da Tulpar hiç tutmaz mı... Elbette Tulpar da sözünü tuttu ve Aydeniz'in ne zaman canı sıkın olsa hemen onun yanına geldi...

Gökten üç elma düştü...

Kahvenin Yanına Çok Yakışacak! Çikolatalı Fıstık Ezmeli Barlar

Size pişirmeden, sadece 4 malzemeyle evde, yurtda, her yerde yapabileceğiniz, hem enerjinizi hem de modunuzu yükseltecek bir tarifimiz var bu ay! Kapın sıcak kahveleri, yanına çok yakışacak bu tarif! Deneyerek sosyal medyada #genctarifler etiketi ile paylaşımlar arasından çekilişle bir kişiye de sürpriz bir hediyemiz olacak!

Malzemeler

- Yarım su bardağı (125 gr) tereyağı ya da 100 gr hindistan cevizi yağı (eritilerek kullanılacak): 5 TL
- 8-9 tane tam tahıllı bisküvi: 2 TL
- 1 bardak yerfıstığı ezmesi + 2 kaşık fıstık ezmesi: Yaklaşık 10 TL
- Bir fiske tuz
- 2 adet kare bitter çikolata (evde kalmış çeşitli çikolataları da değerlendirebilirsiniz): 8 TL

Yapılışı:

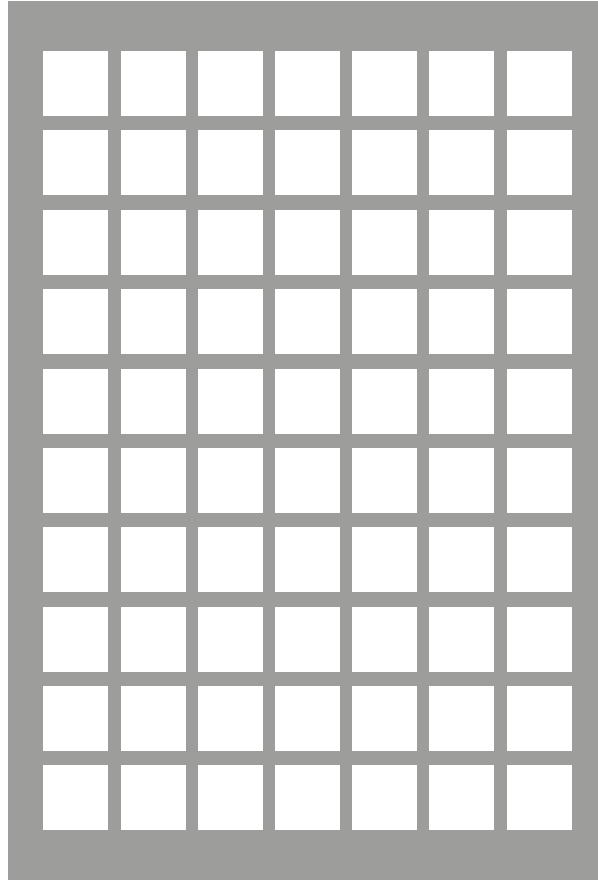
- Biraz derin bir kaba (tabak, tepsi, borcam vs.) pişirme kağıdı ya da alüminyum folyo serin.
- Bir poşetin içine koyduğunuz tam tahıllı bisküvileri bir bardağın altıyla ezerek parçalayın.
- Benmari usulü (içinde su kaynattığınız bir kabın üzerine -küçük bir tencere ya da çaydanlık olabilir- cam bir kap yerleştirilerek) erittiğiniz tereyağı ya da hindistancevizi yağını parçaladığınız bisküvilerle karıştırın, tüm bisküvilerin yağla ıslandığından emin olun.
- Karışımınızın içine fıstık ezmesini ekleyerek daha önceden içine folyo ya da pişirme kağıdı serdiğiniz kabın dibine bastırarak yayın.
- Yağınızı erittiğiniz şekilde çikolataları eritin, içine 2 kaşık fıstık ezmesi katın ve karıştırın.
- Daha önce yaydığınız bisküvilerin üzerine yayın.
- Yaklaşık 2 saat buzdolabında beklettikten sonra servis etmeden önce 10 dakika oda sıcaklığında bekletin ve dilimleyin.

Not:

Buzdolabında 1 hafta kadar tazelikliğini koruyacaktır. Dışarıda 2 dilim yiyeceğiniz fiyata 8-10 adet atıştırmalık hazırlayabilir, arkadaşlarınıza ikram edebilir ya da hepsini kendinize saklayabilirsiniz! Fıstık ezmesinin size enerji vermesine izin verirken, kaliteli karbonhidrat olarak dengeli bir atıştırmalıkla kahvenize katkı edebilirsiniz.

[illegible][illegible]

Kelime Bulmaca

Mergabüt Kayak Merkezi'nin bulunduğu ilimiz

Cesareti olmayan,yüreksiz

Aynı gün doğabilecek en az sayıdaki kardeşler

Vücuda sıvı ilaç vermek için kullanılan gereç

Bir eşyayı bir yerden başka yere götürme işi

Eskişehir'in en meşhur hamur işi

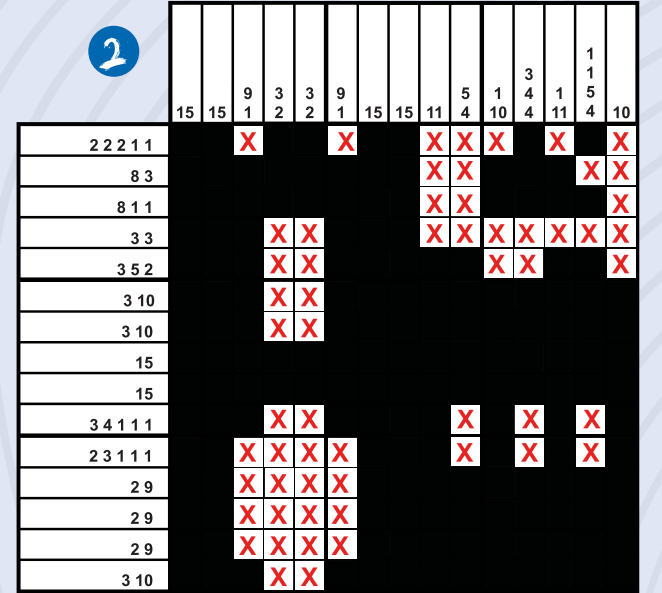
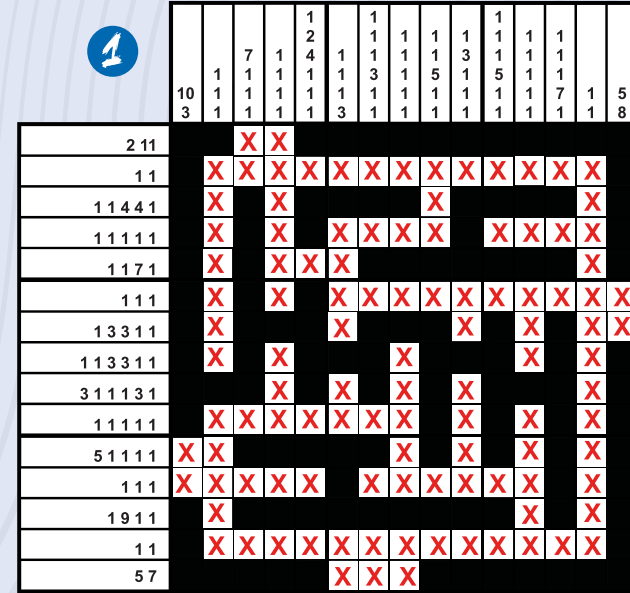
Ayak yerine elle oynanan ve futbola benzer spor

Dünyanın uydusunun en büyük görüldüğü durum

Anna Karenina'nın yazarı

Tırnak bakımının genel adı

Cevaplar

Sudoku Bulmaca

1

			4			2		
		2					1	8
5		6	9				3	
	6	9				3		
	5						2	1
8			1	5	7	6		9
				3		9	6	
9			6		2		5	4
						7		2

2

6	4			3				7
5		1		7		9		
							1	
		4	9		8		6	
	8				3		2	
			4					
4			1	5	7		3	
2		8	3				4	
7	5						9	6

H	A	K	K	A	R	İ
P	I	S	I	R	I	K
İ	K	İ	Z	L	E	R
Ş	I	R	I	N	G	A
N	A	K	L	İ	Y	E
Ç	İ	B	Ö	R	E	K
H	E	N	T	B	O	L
S	Ü	P	E	R	A	Y
T	O	L	S	T	O	Y
M	A	N	İ	K	Ü	R

1

3	8	7	4	1	5	2	9	6
4	9	2	7	6	3	5	1	8
5	1	6	9	2	8	4	3	7
1	6	9	2	8	4	3	7	5
7	5	4	3	9	6	8	2	1
8	2	3	1	5	7	6	4	9
2	7	5	8	3	1	9	6	4
9	4	8	6	7	2	1	5	3
6	3	1	5	4	9	7	8	2

2

6	4	9	8	3	1	2	5	7
5	3	1	6	7	2	9	8	4
8	2	7	5	4	9	6	1	3
3	7	4	9	2	8	5	6	1
1	8	5	7	6	3	4	2	9
9	6	2	4	1	5	3	7	8
4	9	6	1	5	7	8	3	2
2	1	8	3	9	6	7	4	5
7	5	3	2	8	4	1	9	6

GENÇLİK PROJELERİNE REKOR BAŞVURU!

GENÇLİK PROJELERİ DESTEK PROGRAMI 2020-İ GENEL ÇAĞRI
BAŞVURU SONUÇLARI AÇIKLANDI!

Ayrıntılı Bilgi İçin:

2020
STK Desteği

www.gpdp.gsb.gov.tr

FOTOĞRAF YARIŞMASI

Tema: Gönüllülük

T.C. GENÇLİK VE
SPOR BAKANLIĞI

T.C. GENÇLİK VE
SPOR BAKANLIĞI

DETAYLI BİLGİ
VE BAŞVURU

gencizbiz.gsb.gov.tr

f | t | i | gendliksporbak

ÖDÜL

- 1.lık : Fotoğraf Makinası
- 2.lık: Akıllı Telefon
- 3.lük: Tablet Bilgisayar

BAŞVURU TARİHİ : 24 KASIM - 5 ARALIK 2020

www.gencgonulluler.gov.tr

SEN DE
GÖNÜL VER!
#iyilikyap

5 ARALIK DÜNYA GÖNÜLLÜLER GÜNÜ Özel Yayın

 YouTube | @gencliksporbak

 5 ARALIK CUMARTESİ
 14:00

GÖNÜLLÜLÜK TEMALİ
FOTOĞRAF SERGİSİ

DÜNYA'DA
ve TÜRKİYE'DE
GÖNÜLLÜLÜK

GÖNÜLLÜLÜK TEMALİ
KISA FİLMER